

Regd. No. 2975

த்:

ஸ்ரீ ராமரநுஜன் - 335

ஆசிரியர்: P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

SRI RAMANUJAN

Editor:

Mahamahimopadhyaya

P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHIPURAM-631503.

வருஷச் சந்தா ரூ. 10

ஐவியச் சந்தா ரூ. 100

பேருளாளன் பெறுந்தேவித்தாயார்
திருவடிகளே சரவணம்.

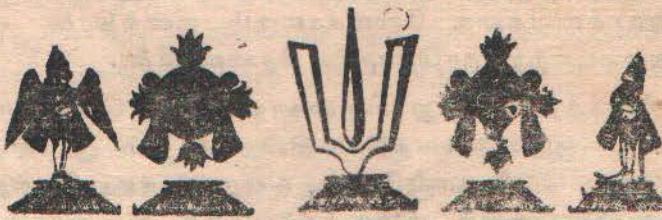

தூண்டி முடிசாலக்கு
முடிசாலக்கு முடிசாலக்கு

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி*
தாழ்வாது மிலகுரவர் தாழ்வாழி—ஏழ்பாரு
முயய வவர்க ஞாரத்தவைகள் தாப்வாழி*
செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

1976 மே, சித்திரை

ஈராமநாஜன்-335

ஆசிரியர்:

மஹாமஹிமோபாத்யாய ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர்

ஸம்புடம் 28

நளவுசி திதிரைமாதம்
10-5-76

ஸஞ்சிகை 11

வையாங்கண்ட வைகாசித் திருநாள்

காஞ்சிபுரம் தேவப்பெருமானுக்கு நடைபெறும் வைசாக ப்ரஹ்மோதல் வத்திற்கு 'வையங்கண்டவைகாசித்திருநாள்' என்று அநாதியானவழக்கு. நாற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுள் எண்பத்திரண்டு திவ்யதேசங்களே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்சளான நாம் அநுபவிக்கக் கூடியவையாகவுள்ளன. யஸ்ராட்டிலும் வடநாட்டிலுமுள்ள இரு பத்தாறு ஸ்தலங்கள் போக எண்பத்திரண்டு திவ்யதேசங்களில் ஸம்வத்ஸரோத் ஸவமாகிய ப்ரஹ்மோதல்ஸவம் நடைபெறும் திவ்யதேசங்கள் முப்பது அல்லது முப்பத்தைந்து தேறக்கூடும். இவற்றுள் கோயில்திருமலை-பெருமாள்கோயிலென்கிற மூன்றுதிவ்யதேசங்களில் நடைபெறும் ப்ரஹ்மோதல்ஸவங்கள் மிக்கபுசழ்பெற்றவை ஸ்ரீரங்கத்தில், தை மாசி பங்குளி சித்திரை ஆகிய நான்கு மாதங்களிலும் நான்கு ப்ரஹ்மோதல்ஸவங்கள் நடைபெற்று வருவன. அவ்விடத்தில் ப்ரஹ்மோதல்ஸவம் ஸேவிப்பதற்கென்று வந்து கூடுகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பரிமிதர்களாகவேயிருப்பார்கள். அவ்வுத்ஸவங்களில் திவ்யப்ரபந்த கோஷ்டியிலும் வேதாராயன கோஷ்டியிலும் ஸாமாண்ய தினங்களிற்கோலவே ஸ்வாமிகள் ஸேவைளாதிப்பார்கள், திருமலையில் புரட்டாசி ப்ரஹ்மோதல்ஸவம் பெருப்பாலும் ஒன்றுதான். நவராத்ரி மஹோதல்ஸவத்தோடு கூடியேவரும். சிற்சில ஸம்வத்ஸரங்களில் நவராத்ரி மஹோதல்ஸவம் தனிப்படுவதுண்டு; அப்போது இரண்டு ப்ரஹ்மோதல்ஸவமாகும். தேவஸ்தானத்திலிருந்து உபயவேத கோஷ்டியார்களுக்கும் விசேஷமாக ஸன்மான மளிக்கப்படுவதால் உபயகோஷ்டிகளும் புஷ்டியாகவே காட்சித்தரும். ஸ்ரீகாஞ்சி தேவப்பெருமானுக்கு எப்போதும் ஒருப்ப்ரஹ்மோதல்ஸவந்தான் நடைபெறுவது. சித்திரை நக்ஷத்ரத்தில் தவஜாரோ ஹண்டாகி வைகாசித் திருவோணத்தில் அவப்ருதமாகும். தேவப்பெருமானுக்கு நடைபெறும் பஞ்சபர்வோதல்ஸவங்களே மற்ற திவ்யதேசங்

களுக்கு ப்ராஹ்மோத்ஸவமாயிருக்குமென்று பல பெரியார்கள் ஸாதிக்கக் கேட்டிருக்கிறோம். வையங்கள்ட வைகாரிந்திருநாளென்கிற வ்யபதேசம் இன்று ஒந்று ஏற்பட்டதன்று. இந்த மஹோதஸவத்தை வேவிக்கவரும் ஐனத்திரளை வையமெல்லாம் கண்டிருப்பதால் அதைப்பற்றி நாபெழுதத் தேவையில்லை.

இந்த காஞ்சிகோத்திரமானது சின்னகாஞ்சிபுரம் பெரியகாஞ்சிபுரமென்று இருவகுப்பாகவுள்ளது. இவ்வுத்ஸவத்தில் தினந்தோறும் இரண்டுவேளைகளிலும் வாஹனப்புறப்பாடுகள் பெரியகாஞ்சிபுரம் வைரயில் நடைபெற்றவருவது உலகமறிந்தது. பெரியகாஞ்சிபுரத்திற் கெழுந்தருளாமல் சின்னகாஞ்சிபுரத்தளவிலே இவ்வுத்ஸவம் நடைபெற்றுநிற்குமாகில், பலபல நாடுகளிலிருந்து வேவிக்கவரும் ஐனத்திரள் பெரும்பாலும் இவ்வுத்ஸவ வேவையை இழந்தே போகவேண்டிவரும். சின்னகாஞ்சியிலும் பெரியகாஞ்சியிலும் எத்தனை வீதிகளுண்டோ. அத்தனை வீதிகளிலுமானாலும் வெளியூர் வேவார்த்தி ஐனங்கள் தங்கிப்போகின்றனர். அத்தனை ஐனங்களுக்கும் ஆஹராத்திற்கு அருடுபயில்லாதபடி பற்பல விடங்களில் பற்பல ஜாதியர்க்கும் போஜன ஸௌகரியங்களை ஆங்காங்குள் பெருந்தகையாளர்கள் ஏற்படுத்திவருகிறார்கள். ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்வாமிகளுக்கு ஒருசிரபழும் இல்லாத படிக்கு சின்னகாஞ்சிபுரத்திற்குள் ஐந்தாறு இடங்களில் தத்தோராதனைகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. திருவல்லிக்கேணியில் வாழும் ஸ்ரீமான் உவே. K. V. ஸ்ரீநிவாஸன் முதலானவர்கள் பற்பல பெரியார்களின் உதவியைக் கொண்டு கிழண்டமாடவீதியில் V. V. V. பாடசாலையில் பத்துநாளும் இரண்டு வேளைகளிலும் நடத்தி வருகிறார். சென்னை க்ரோம்பெட்டடை ஸ்ரீமான் உ. வே. T. ஸாந்தாப்ஸ்வாமி ஸ்ரீரங்கராஜ வீதியில் லைப்பரெரி ஆஸ்தானத்தில் நினப்படி பூரிதக்கிணையோடுங்கூட நடத்திவருகிறார். ஸன்னிதிவீதியிலேயே சிலக்குறுஹங்களில் மழக்கமாக நடந்து வருகின்றது. ஆகவே இவ்வுத்ஸவத்தில் எந்த ஜாதியர்க்கும் போஜனத்திற்கு ஒரு விதமான சிரமமும் கிடையாது.

ரைபாதை ஏற்படாத முற்காலத்திலும் பலபல ஸம்ஸ்தானங்களிலிருந்து ராஜாக்களும் ஐமீன்தார்களும் இவ்வுத்ஸவம் வேவிப்பதற்கென்றே வந்து திரின்வர்களாம். மைஸூர் ராஜா, கத்வால் ராஜா, வனபர்த்திராஜா, ஐடப்ரோல்ராஜா, நூஜிவீடு ராஜா, மைலவரம் ராஜா, பொப்பிலி ராஜா, பிடாபுரம் ராஜா..... என்றிப்படி பலராஜாக்கள் தவரூதுவந்து கொண்டிருப்பர்களாம். அவர்கள் தங்கும் வீதிக்கு ராஜவீதியென்றே பெயர் இற்றைக்கும் வழங்கி வருகின்றது. அந்தவீதிகளில்தான் இப்போதும் உத்ஸவவைபலம் காணலாகிறது. ஆகவே வையங்கண்டவைகாசியுத்ஸவமென்ற வ்யபதேசம் இத்திருநாளுக்கு மிகமிக ஏற்கும்.

நாளது 11-5-76 முதல் 20-5-76 வரைக்கும் இந்தத் திருநாள் நடைபெறும்.

வேத விசாரம் யாதி

தைத்திரீய ஸம்ஹிதையில் ஸப்தகாண்டங்களிலும் ஒதப்பட்டுவருகிற பதங்களுக்கு ஸ்வரம் நியதமென்றும், அது மாறு குமிடங்களில் நிமித்த விஶேஷம் இருந்தே தீர்மன்றம் நாம் பலகால்தெரிவித்து ஸ்வரம்பேதிக்குமிடங்கள் பலவற்றையும்

அப்படி பேதிப்பதற்கான நிமித்தவிஶேஷங்களையும் ஸ்வரபேதவிந்தாஞ்ஜந் முதலிய நமது நூல்களிலும் ஸ்ரீராமாநுஜனிலும் வைதிகமநோஹராவிலும் நிரூபித்திருக்கிறோம். சிற்சிலபதங்களுக்கு ஸ்வரம் பேதித்திருப்பதை (விமர்சிக்கும்போது) காண நேர்ந்தது. அதற்கு நிமித்தவிஶேஷங்கு நமக்குப் புலப்படவில்லை. விஶேஷங்களுக்கான பெரியார்கள் தெரிவிக்கக் கூடுமென்று இரண்டு பதங்களைமட்டும் இங்கு ப்ரஸ்தாவிக்கிறேன்.

மய என்கிறபதம் ஆயிரந்தடவை ஒதப்படுகிறது. எங்கும் முதலெழுத்து உதாத்தமாயும், இரண்டாமெழுத்து ஸ்வரிதமாயுமே உள்ளது. ஏழாவது காண டத்தில் நாலாவது ப்ரஸ்நத்தில் *மேஷஸ் ந்வா பகநாவநு* என்னு மநுவாகத்தில் மட்டும் (முடிவில்) *வலோமமவில் (மம) என்பது நிவாசமாக [ஸ்ரவாநுதாத்தமாக] உலகம்முழுவதும் ஒதப்பட்டுவருகிறது, நிமித்தவிஶேஷங்கும் அறிய விருப்பம்.

இதேபோல், (மயா) என்கிறபதமும் ஆத்யுநித்தமாயும் அந்தஸ்வரிதமாயும் எங்கும் ஒதப்பட்டுவருவதாம். இது சிற்சிலவிடங்களில் ஸ்ரவாநுநித்தமாக ஒதப்பட்டுவருகின்றது. (3-1 முடிவில்—*ஆ ஸவம் ஸவிதூர் யயா* போன்ற இடங்கள் வேதமோதினவர்களுக்குத் தெரியுமாதலால் அத்தனையும் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியதில்லை. இதற்கும் நிமித்தவிஶேஷங்கும் தெரிந்து கொள்ளவிருப்பம். ... *

கம்பர் பெருமான் பணித்த பாசுரமேன்று

“அந்தமிலாமறை யாயிரத்தாழ்ந்த அரூம்பொருளைச்

செந்தமிழாகத் திருத்திலனேல் லிலத்தேவர் சனும்

தந்தம்விழாவு மழுதுமென்னுப ? தமிழார்களியின்

பந்தம்விழாவொழுகுங் குருகூர்வந்த பண்ணவனே ! —(சடகோபரந்தாதி.)

திவ்யஸ்தரிகளிடத்தும் திவ்யப்ரபந்தங்களிடத்தும் திவ்யதேசங்களிடத்தும் அங்கு மார்வழும் நிரப்பிய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ப்ராஹ்மணர்களில் ஒருவர்கூட இங்ஙனே பேசி யிருக்கக் காணேம். திருவாய்மொழியானது வேதப்பொருளே நிரம்பியதென்றும். பிராமணர்களாகப் பிறந்தவர்களுக்குத் திருவாய்மொழியே தஞ்சமென்றும், தேவாலயங்களில் நடைபெறும் உத்ஸவங்களுக்கு இங்ஙனேயே அழகுமிக்கதாமென்றும் திடமாக வறிந்து பேசியுள்ளார். *அந்தாவா வேதா :* என்று வேதமே ஒதினபடி அவதிகாண முடியாதபடியுள்ள வேதங்களின் ஆழ்பொருள்களைக்கொண்டது திருவாய் மொழியென்று வைதிகர்கள் விரித்துரைக்கக் கேட்டிருந்ததனால்கேள்வே சம்பர் இங்ஙனே பணித்தபடி. ஆழ்வார் திருவாய்மொழியருளிச் செய்யாவிடில் அந்தனர்களின் கதி என்னுடுப ? ஆலயங்களில் நடைபெறும் திருவிழாக்களின் கதிதான் என்னுகும்? என்று துணிந்து கூறுகின்ற சம்பர் திவ்யதேசங்களில் திவ்யப்ரபந்த ஸேவைகளினால் உண்டான அதிஶயபத்தை சொக்காத்தாக அநுபவித்து மகிழ்ந்தவரென்பது எனிதினுணரவாகும். நம்மாழ்வாருடைய திவ்யப்ரபந்தத்தை நோக்கிச் சொன்னது அவருடைய திவ்யப்ரபந்தத்திற்கு அங்கோபாங்கங்களாக அமைந்த மற்றும் திவ்யப்ரபந்தங்களை நோக்கியுஞ் சொன்னபடியாம்.

“வேத சதுஷ்டயாங்கோபாங்கங்கள் பதினாலும் போலே இந்நாலுக்கும் இருந்தமிழ்நாற்புலவர் பனுவலாறும் மற்றையெண்மர் நன்மாலைகளும்” என்ற ஆசார்யங்களுதய சூரியை இங்கு நோக்கத்தக்கது. ... *

ஸ்ரீமதுபயவே, நியாய வேதாந்தவித்வாந்.
கோ. கம். அப்பன். ப்ரணதார்த்திஹராசார்ய ஸ்வாமி. (வைகுண்டவாஸீ)

இந்த மஹாஸ்வாமி திருநாட்டலங்கரித்து முப்பகு வருஷங்களுக்கு மேல் ஆய்வி ட்டது. காஞ்சிபுரம் ஸன்னிதி வீதியில் ஸொந்தத் திருமாளிகையில் பெரும்பாலும் எழுந்தருளி யிருந்தவர். திருக்கண்ணபுரம், திருவிந்தனூர் முதலான திவ்யதைசங்களிலும் சிஷ்யர்களின் வேண்டுகோருங்க கிணங்கி எழுந்தருளியிருந்ததுண்டு. நியாய வேதாந்தங்களில் பரிபூர்ண ப்ரற்றங்குயள்ளவராதலால் ஸ்ரீ பாஷ்ய பகவத் விஷயங்களிரண்டையும் ஸமமாக நிர்வலமித்துப்போந்தவர். அஸ்மதாசார்யரான ஸ்ரீ ஜகத்குரு காதி ஸ்வாமி திருமாளிகைக்கு எதிர்த் திருமாளிகையில் எழுந்தருளியிருந்தவராதலால் இருவரும் அடிக்கடி ஸந்தித்து ஈஸ்தரார்த்த சர்ச்சைகள் நடத்தியருளப் பலகால் ஸேவித்திருக்கிறேன் ஸ்ரீ யதோகதகாரி யெப்பெருமான் ஸன்னிதியில் (திருவெல்காவில்) இரண்டு மூன்று ஸம்வத்ஸரகாலம் தொடர்ந்தாப்போல் ஞாயிற்றுக்கிழமைதோறும் பகலில் இம்மஹாங்களிருவரும் ஸபை கூட்டி வேதாந்தார்த்த ப்ரவசனங்கள் செய்துவந்தார்கள். அது வொரு நல்லடிக்காலம். அக்காலத்திலிருந்த விதவான்களில் இப்போது ஒருவர்கூட இல்லை. ... *

ஸ்ரீமான் உ. வே. N. P. ஸ்ரீரங்காசாரியார்

N. P. என்பதற்கு நெல்லிதப்பம் பிரதிவாதி பயங்கரம்—என்று விவரணம். இவர் வடமொழி தென்மொழி ஆங்கிலங்களில் தேர்ச்சிபெற்ற தினமணி பத்திரிகைக்கு உதவி யாசிரியராக இருந்துவருகிறார். இவருடைய பிதாமஹர் — ஸ்ரீ ரங்காசாரியரென்கிற திருநாமமுடையவர். சிறந்த பகவத்விஷயாதிகாரியாக விளங்கினவர். பலகால் காஞ்சிபுரிக்கெழுந்தருளி ஸேவை ஸாதித்தருள்வர். அவருடைய திருக்குமாரரையும் தன்கறி வேண். ஆகத்திரிசூரும் நான்றிந்த பரமபலித்ர குடும்பம். மஹாவி வீதியியும் மேதாவியுமான இந்த ஸ்ரீரங்காசாரியார் நீரேழி வாழ்க. *

கணம்பொருந்திய N. கிருஷ்ணஸாமி
ரெட்டியாரவர்கள், ஓய்வுபெற்ற
சென்னை வைகோர்ட் ஜட்டு.

மேன்மைதங்கிய ப்ரஹ்மஸு.
K. S. வெங்கடராமன் அவர்கள் ஓய்வு
பெற்ற சென்னை வைகோர்ட் ஜட்டு.

நீதிமன்றங்களில் உயர் நீதிபதி ஸ்தானத்தை வழிக்கவல்ல மஹாப்ரபுக்கள் மஹா பாக்யசாலிகள். இரெசைன் அரசர்களேன்னலாம். “நாவ்வினு: பருதீ பதி:” என்றும், “அஷ்டாபிர் லோகபாலாநாம் மாத்ராபிர் நிர்மிதோ நஞ்சாப:” என்றும் சொல்லியிருப்பது இப்படிப்பட்ட உத்தமாதிகாரிகளைப் பற்றியேயாம். பூதத் தாழ்வார் தமிழ்முடைய திருவந்தாதியில் பஹாப்ரபுக்களைப்பற்றி ஒரு பாக்ரமருளிச்செய்கிறோ—

“கோவாகி மாநிலங்காத்து, நங்கண்முகப்பே
மாவேகிச் செல்கின்ற மன்னவரும்—பூமேவுஞ்
செங்கமலநாபியான் சேவடிக்கே யேழ்பிறப்பும்
தண்கமலமேய்ந்தார்தமர.” (69)

பத்மநாபனு எம்பெருமானது திருவடிச்ளைப் பலகாலம் (முந்பிறவிகளில்) ஆராதிக்கப்பெற்றவர்களே அரசர்களாகின்றார்கள் என்பது இப்பாகரத்தின்கருத்து. அக்காலத்தில் (motor car) மோட்டர்கார் இல்லாமையாலே மஹாப்ரபுக்கள் குதிரையின் மீதேறிப் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தபடியால் “கோவாகி... மாவேகிச் செல்கின்ற மன்னவரும் என்றார் ஆழ்வார். டக்கத்தபக்தியத்தினால்தான் உயர் பதவி கிடைக்கின்றதென்பதுவே பாகரத்தின் பரமதாற்பரியம். இதையறிந்தே ஜட்டுகள் நன்றியறிவு கொண்டவர்களாய்ச் சிறந்த பக்திமான்களாயும் தரும ருசியுள்ளவர்களாயும் விளங்கிவருகிறார்கள். மேலே விளங்கும் மஹநீயர்களிருவருடையவும் பரதவெமிருக்க ஸ்ளெவ்லப்பு ஸ்ளெசீஸ்யங்களை அதிகமாக அநுபவிக்கும் பாக்கியம் நமக்கேயுள்ளது. இருவரும் நீடுழிவாழ்க். பல ஸதஸ்ஸாக்களில் இம் மஹாபுருஷர்களோடு கூடியிருந்து குளிரும் பாக்கியமுடையோம். ... *

மினிகளவுத்ஸர மங்கள மாலிகை (2)

(இது ஸஞ்சிகைதோறும் விசித்திரமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும். முந்தின ஸஞ்சிகையில் [ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:] என்கிற புராதன வாக்யத்திலுள்ள பத்தெழுத்துக்கும் சுலோகங்களாலும், பாகரங்களாலும் எழுத்தடைவே விவரணம் கண்டார். இப்போது அந்தப் பத்தெழுத்துக்களுக்கும் புதிய பத்து சுலோகங்களினால் விவரணம் காணீர். புதிய பத்துச்சுலோகங்கள் எப்படிப்பட்டவையென்னில் ஒவ்வொரு பாதத்திலும் பத்தெழுத்துக்கள் கொண்டவை. இத்தகைய சுலோகங்களை இயற்றி யநுபவிக்கவேண்டுமென்று ஒரு பெரியார் கனவிலே கட்டளையிட்டதனால் இந்த உயிர்ம் ப்ராதுர்ப்பவிக்கின்றது. ... *

ஸ்ரீ பாஷ்யாதீங் நவநிதிகல்பாங் தில்யக்ரந்தாங் நவ விரசய்ய |

அஸ்மாஸூ ப்ராக் பரமக்ருபாம் ய: ஸபஷ்டாசகரே ஜயது யதீந்தர: ||

நவநிதிகளோ ! நவரத்னங்களோ ! என்னாம்படியான ஸ்ரீ பாஷ்யம் முதலிய ஒன்பது தில்ய க்ரந்தங்களை யருள்செய்து நம் மீது பரமக்ருபையை வெளியிட்டறுள்ளீர் எம்பெருமானார் வாழி வாழி.

ஏ ந்தாநாமப்யநவதிமோதம் தாதும் ஶக்தாங் பணிதிவிஶேஷாங் |

ப்ரோசே மோசாபலரஸகல்பாங் ஸ்ரீமாங் ராமாவாஜமுநீந்தர: ||

நம்போன்ற மந்தர்களுக்கும் எல்லையற்ற பகிழ்ச்சியைத் தாக்கூடியவையாய் ரஸ்தாளி வாழைக்கனியின் சுவைபோன்று இனிய ஸ்ரீஸ்மக்திகளை எம்பெருமானார் அளித்தருளினர். (அவர் இந்நிலவுகில் நீடுமி வாழ்ந்தருள்ள.)

தே ஜே:புஞ்ஜஸ் ஸகலவிதோபி கேஷாண்யாமஸ்யாம் யதிபதிரூபம் |

தருத்வா ப்ராதுர்ப்பவநமயாஸீத் இத்யுக்தஞ்சேத் நகலு மருஷோக்தி: ||

அக்நி ஸமர்யன் சந்திரன் வித்யுத் முதலான தேஜோராசிகளெல்லாம் நிலவுகில் எம்பெருமானாக வடிவெடுத்து ப்ராதுர்ப்பாவமடைந்த தென்றால் மிகையாகாது.

நா ம: க்ருஷ்ணே நரஹரிரூப: மத்ஸய: கூர்ம: கிடிரிதி சாபூத் |

யோயம் விஷ்ணுர் யதிபதிரூபம் தருத்வா ஸதயம் ஜகதி ஸமாகாத ||

எந்த ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு ராமக்ருஷ்ண நரஸிம்ஹ மத்ஸய கூர்மவராஹாதி ரூபேண அவதரித்தாரோ, அவரே எம்பெருமானாராகவும் வடிவெடுத்து இந்நிலத்தில் போந்தருளினர்.

மா தா வந்தயா ம இதி வதத்பிர் மூர்க்கைஸ் துல்யா ய இஹ பழவு: 1
 தேஷாம் ஜல்பாந் நிரலிதுமாகாத் ஶேஷ: பூமாந் யதிபதி மூர்த்யா ॥
 ‘மம மாதா வந்தயா’ (என்தாய் மலடி) என்னும் மூர்க்கர்களைப் போன்ற
 வர்களின் ப்ரலாபங்களைக் கண்டிக்க ஆதிஶேஷங்கள் எம்பெருமானுராக
 அவதரித்தார்,

நி த்வா நத்வா யதிபதிபாதெள போ! போ! மார்த்யாஸ் ஸபதி லபதவம் ।
 ஸ்ரேயோ பூயோ புவந இதீஹ கேஷமாயோக்திம் வததி ந கோபி ॥

‘ஓஹ உலகர்களே! எம்பெருமானேர் திருவடிகளைத் துதித்தும் தொழுதும்
 இந்நிலத்தில் நல்லநன்மைகளைப்பெறுங்க’ என்று உபதேசிப்பாரில்லையே!

ஐர யாதோஷேர் விக்ருதமநாஸ் ஸங் யஸ் ஸ்வீசக்ரே யதிபதிபாவம் ।
 ஸோயம் யோகீ பணிபதிரூபீ கோபீநாதாதபி மம ஹ்ருதய: ॥

திருக்கச்சிநம்பி பக்கல் தாழ்வு நினைத்தது, பெரியநம்பி தேவியாரோடு
 பிணங்கியது முதலியதேவியார் குற்றங்களைக் கண்டுதிருவுள்ளம் நொந்து
 ஆஸ்ரம ஸ்வீகாரம் செய்துகொண்ட ஶேஷருபியான எம்பெருமானேர்
 எமக்கு ஆராத்யனுன கண்ணபிரானிற்காட்டிலும் பரயபோக்யச்.

ஈ ஸ்ய பூநீஸுமக்த்யதிஶயபோதாத் ப்ராபத் பாதெள விமதஜநோபி ।
 ஸோயம் ராமாநுஜமுநிரேச: தத்வஜஞாநித்யபஜத கீர்த்திம் ॥

யாதவப்ரகாஸர், யஜ்ஞமுர்த்தி முதலான பிறரும் யாவரொருவருடைய
 பூநீஸுமக்தி நலங்களைக்கண்டு திருவடி பணிந்தராக்களோ, அந்த எம்பெரு
 மானுரோருவரே (‘தத்வித்தி ப்ரணிபாதேந’ என்ற கிதாச்லோகத்திற்
 சொன்ன) தத்வதர்சியாவர்.

நி கஷத்ரேஶப்ரதிமுகம் தே பூமத்ராமாவரஜமுநிந்தர! 1
 பாக்யாதிக்யாத் ய இஹ மஹாந்த: ஸேவந்தே ஸ்மைதாந் ஹ்ருதி கலயே ॥

எம்பெருமானுரே! சந்தரமண்டலம்போன்ற தேவரீருடைய திருமுக
 மண்டலத்தை நேரில் (விபவத்தில்) ஸேவிக்கப்பெற்ற பாக்யஶாலிகளான
 ஆழ்வானுண்டான் முதலானாரயே நெஞ்சில் நினைப்பேன்.

ம ஸ்தம் தத்தாம் யதிபதிபாதெள ஹஸ்தோ விகதாத் தத்க்ருதி ப்ருந்தம் ।
 வக்தர்ம ப்ருயாத் யதிபதிஸுமக்தீ: நித்யங்கைசவம விரமது கால: ॥

எமது சென்னி எம்பெருமானேர் திருவடிகளையே தரித்திடுக; கை அவரு
 டைய திவ்யக்ரந்தங்களையே எழுதுக; வாய் அவருடைய பூநீஸுமக்திக
 களையே சொல்லுக. நிச்சலும் எமது போது இப்படியே கழியட்டும்.

எம்பெருமானேர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீரஸ்து.

பிங்கள வத்ஸர மங்கள மாலிகை (3)

“பூமன்னுமாது பொருந்திய மார்பன் புகழ்மலிந்த
பாமன்னு மாறனடி பணிந்துய்ந்தவன்—பள்கலையோச்
தாம் மன்னவந்த விராமானுசன் சரணைவிந்தம்
நாம் மன்னிவாழ நெஞ்சே! சொல்லுவோ மவன் நாமங்களே.

(இராமானுச நாற்றந்தாதி-முதற்பாசரம்.)

இப்பாசரத்தில் மொத்தம் இருபத்கெட்டு சொற்கள் அமைந்துள்ளன. டி, மன்னு, மாது, பொருந்திய, மார்பன்...என்றிப்படி பிரித்துக்கணக்கிட்டால் இருபத்தெட்டு பதங்கள் தேறும். இப்பதங்களின் முதலெழுத்தையோ, சிலவெழுத்துக்களையோ, டரி பூர்ணபத்தையோ கொண்டு சிலவிசேஷங்கள் விளம்புவோம்.

1 மு—இஃது ஒரோமுத்தாயும் ஒருபதாயுமின்னது. புஷ்பமென்று பொருள். வடசொல்கிரிபாகக் கொண்டால் பூமியென்றுபொள்ள. திருச்சந்த விருத்தத்தொடக்கத்தில் (*பூநிலாய வென்பதில்) பூமியென்று பொருள். புஷ்பமென்கிற பொருளில் சிறியதோர் உபந்யாஸர் கேள்வர். ஆழ்வார்களின் அநுபவத்தில் மூன்றுவகைப் புஷ்பங்கள் காணப்படுகின்றன திருவிருத்தத்தில் *வண்டுகளோ! வம்மின், நீர்ப்பூ நீலப்பூ மாத்திலொண்டு உண்டுகளிக்குமில்லீர்க்கு* என்ற பாசரத்தில் சொல்லப்படுகிற மூவகை தவிர, மற்றொரு மூவகை கேண்மின்; 1. எம் பெருமான் திருமேனியில் சாத்திக்கொண்டிருப்பவை; 2. நிலத்திலும் கடாசத்திலும் பூத்திருப்பவை; 3. எம்பெருமானுக்குச் சாத்துவதற்காக பக்தர்களின் கையிலுள்ளவை. ஆக இம்மூவகைகளுக்கும் பாசரங்கள் வருமாறு; (1)*பூந்தன்மாளைத் தண்டுமாயும். *தூய்மையோகமாயினை துழாயலங்கல் மாலையாய்* *தோள்ஜெ மேலும் நன்மார்பின்மேலும்*.....இவை போன்றபாசரங்கள் முதல்வகைக்குச் சேரும். (2)*பூவையுங்காயாவும் நீலமும் பூக்கின்ற காவியலரென்றும் காண்தோறும்* *கள்ளார் துழாயும் கணவலரும் கூவிளையும் மூள்ளார் மூளரியும் ஆம் பறும் முன்கண்டக்கால்* *தாழுளரே-தாமரையின் பூவளதே* இவை போன்ற பாசரங்கள் இரண்டாம் வகைக்குச் சேரும். (3)*இண்டைகொண்டு தொண்டரேத்த இண்டையாயின கொண்டு தொண்டர்களேத்துவார்* “வானவர்வானவர் கோளைதூம் சிந்துபூமகிழும்* *வரைச்சந்தனக்குழம்பும்—விரைப்பொலிந்த வெண் மல்லிகையும்* இவை போன்றபாசரங்கள் மூன்றாம் வகைக்குச் சேரும்.

2. மன்னு. *மன்னுபெரும் புகழ்மாதவன்* என்கிற நாச்சியார் திருமொழிப் பதிகம் ருயிற்பத்து எனப்படும். குயிலைப்பார்த்து எம்பெருமாளைக் கூவும்படி வேண்டுகிறது இதில். குயிலைப்பற்றிய விசேஷார்த்தங்கள் கேண்மின். (ஸ்வாபதே சார்த்தம்) (1)*போற்றியானிரந்தேன் புன்னைமேலுறை பூங்குயில்காள்!* என்று நம் மாழ்வாரும், *புன்னை குருக்கத்தி நாழல் செருந்திப்பொதும்பினில் வாழுங்குயிலே!* என்று ஆண்டாளும் மற்றும் பலரும் புன்னை மரத்தைக் குபில்களுக்கு உறைவிட மாகச் சொல்லுகிறூர்கள். இங்ஙனம் சொல்லுகிற விதனுல் *புந்தாகதல்ஜைம்

அஜஸ்ர ஸஹஸ்ரகிதி ஸேகோத்த திவ்யநிலை ஸெளரபுமாமநாம:^४ என்று ஸ்ரீரங்க ராஜஸ்தவத்தில் பட்டர் அருளிச்செய்கபடி திருவாய்மொழியின் சொற்சவையும் பொருட்சவையுறின கோயிற் புனை பரத்தின் கீழே அமர்ந்து விசேஷார்த் தங்கள் கேட்டு வளருமவர்கள் விவக்ஷிதர்கள். திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் பூருவா சாரியர்களின் காலந்தொடங்கித் திருப்புனையில் ஸெபராம் ஸூப்ரவித்தும். நம் முதலிலை அதன் கீழேயிருந்து திருவாய்மொழியின் அர்த்தகங்களைச் சிந்தனைசெய்வார்களேன் பது ஸ்ரீவசநபூஷண வ்யாக்யாநா திகளில் ப்ரஸித்தம். திருவாய்பொழியில் (3-5-4) சுதம்பிறப்பால் பயனெண்ணே சாதுசனங்களிடையே^५ என்றவிடத்து ஈட்டிலும் “திருப்புனைக் கீழே ஒருவரிருக்குமிடத்திலே நம் முதலிலை பத்துப்பேர்கூட நெருக் கிக்கொண்டிருக்க செய்தே” என்றாருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலே யெடுத்துக் காட்டிய பட்டருடைய ஸ்தல ஸ்ரீஸ்ரீக்தியில் ஸ்ரீஅஜஸ்ர ஸஹஸ்ரகிதி ஸேகோத்த திவ்யநிலை ஸெளரபம்—புந்நாகதல்லூப்பு என்று அந்தத் திருப்புனையின் பெருமை நன்கு விசதமாக்கப்பட்டது; ஆகவே அந்தத் திருப்புனையின் நிழலிலேயிருந்து ரகுயில் நின்றால் பொழில்குழ் குஞ்சர்நப்பி பாவினின்னிசை பாடிக் களிக்குமவர்கள் குயிலாக விவக்ஷிதர்கள். (2)^६மாம்பொழில் தளிர்கோதிய மடக்குயில் வாயது துவர்ப்பு எய்தத் தீம் பலங்களி தேனதுநுகர் (பெரியதிருமொழி) என்று குயில்களின் ஓர் இயற்கை கூறப்பட்டது. (அதாவது) முதலில் மாந்தளிர்களிலே வாய்வைத் தத்துவம் வாய் குவர்த்துப்போக. அந்தத் துவர்ப்பு நீங்குதற்காகப் பலாப்பழத் தேனைப் பருகுமியல்வு சொல்லிற்று. இதனால், முதலில் ஸாமாந்யசாஸ்திரங்களிலே வாய்வைத்துப் பிறகு விசேஷ (அக்யாதம்) சாஸ்திரங்களிலே மிகப் பேரின்பமாகப் போதுபோக்கும் பக்தர்களின்படி சொல்லிற்றுகிறது. (3)^७வநப்ரிய; பரப்ருத:கோகில: பிக: என்கிற அமரகோசத்தின்படி குயில்களுக்கு வடமொழியில் பரப்ருதமென்று பெயர். காக்கையின் கூட்டிலே கொண்டுவிடப்பெற்று அவற்றால் போவிக்கப்பட்டு வளருமவை குயில்கள்; அதுபோல, பரனை ஆசார்யங்கள் போவிக்கப்பட்டு வளரும் குருகுவாலிகளைச் சொல்லிற்றுகிறது. (4)^८வஸந்தசாலே ஸம்ப்ராப்தே காக: காக; பிக: பிக: என்கிறபடியே சில கால விசேஷங்களில் குயில் தன் மிடற்றீருசை காட்டி வீறுபெறும். அதுபோல ஆசிரியர்களும் ஸமய விசேஷங்களிலே கப் பீரமாக வாய் விட்டு உபந்யஸித்து மற்றையாரிற் காட்டில் தமது வைலக்ஷண்யத்தை விளக்கு வார்கள். (5) பிக: கூஜுதி பஞ்சமய: என்று, குயில் கூஷம் இசையானது பஞ்சம் மெனப்படும். அப்படியே ஆசிரியர்கள் வாய்விட்டு அருளிச்செய்யுமது நான்கு வேதங்களுக்கு அடுத்தபடியாக ஐந்தாவது வேதமோ! என்னலாய்படி யிருக்கும். “அல்லி மலர்ப் பாவைக்கு அன்பராதிக்கன்பர் சொல்லுமாய்டு சுருதியாப” என்ற ஞானஸாரப் பாகுரமும் காண்க. [அவிடு—ஸாமாந்யமானவார்த்தை]

3 மாது—இச்சொல்லுக்கு அழகுஎன்றும் டெண் என்றும் சில பொருள்களுண்டேயன்றி, பிராட்டியென்கிற பொருள்களைடாது. முன் னுப்பின் னுழுள்ள சொற்சேர்த்தியைக் கொண்டு பிராட்டியென்று பொருள் கொள்ளலாகிறது. ஸாமாந்யப்பத்திற்கு விஶேத்தில் பரயவஸரன் மென்றுணர்க. இது தமிழ்நாற்களில் பெரும்பான்மையாகவுள்ளது * கோவைக்யாள் பொருட்டு^९ எக்கிரு

நம்மாழ்வார். அவன்யார்! என்றால் “ஏற்றினெருத்த மிறுத்தாய்” என்ற அடைத் வாக்யத்தைக்கொண்டுநப்பின்னையென்றநிகிரேய். “வம்பவிழ்கோதைபொருட்ட” என்றவிடமும் இத்தகைத்தே. “தையலாள்மேல் காதல் செய்த” என்கிருர் திருமங்கையாழ்வார் அவன்யாவலென்னில், “வாளரக்கன்...” என்று மேலுள்ளதைக் கொண்டு ஸீதாபிராட்டியென்றநிகிரேய். ஜூவர் என்று அடிக்கடி வருகிறது; சில விடங்களில் பஞ்சபாண்டவர்களையும், சிலவிடங்களில் பஞ்சேந்திரியங்களையும் பொருளாகக் கொள்ளுகிறேய். இதுவும் முன்பின் சொற் செறிவைக் கொண்டே. இந்த மரியாதைதமிழ்நூல்களில்பட்டுமேகாண்கிறேய்; வடநூல்களிற் காண்கின் நிலோம்.

4. பொருந்திய—

“பொருந்தியதேசம் பொறையும் திறலும் புகழும் நல்ல திருந்தியஞானமும் செல்வமும் சேரும், செறுகவிபால் வருந்தியஞாவத்தை வண்ணபயின்னால் வந்தெடுத்தளித்த அருந்தவன் எங்களிராமானுசனை யடைப்பரக்கே.

(இராமானுசநாற்றந்தாதி—32.)

கவிக்கலுஷ்டிவர்த்தகரான நப்மிராமானுசரைப் பணிபவர்களுக்கு ஸ்வருபாநுரூபமான மதிப்பும், களிப்புங் கவர்வு மற்றிருக்கையாகிற கூமாகுணமும் ஜிதேந்தரியத்வமாகிற மிகுக்கும் குணசாவிகளென்கிற கீர்த்தியும் தத்தவாறு புரூஷார்த்தங்களில் தெளிந்த ஞானமும் பக்திச்செல்வமும் சேரும் என்றவாறு.

5. மாசியன்—ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருமார்பை ஸ்ரீரங்கராஜன் தவ பூர்வஶதகத்தில் பட்டர் அற்புதமாக வருணிக்கிருர்—“கண்ஸ்ஸத்யாம் துள்ளி கமலா கெளஸ்துபைர் வைஜூயந்தீ ஸர்வேஶாத்வம் கதயதிதராப் ரங்கதாப்நஸ் தாஸ்தாம், கூர்மவ்யாக்ரீநகபர்மிலத்பஞ்சேஹந்திய ஶோதாநத்தா பெளக்த்யா பரண மதிகம் நஸ் ஸமாதிப் திநோதி” என்கிற சுலோகம் பரம போக்யமானது. திருத்துழாயலங்கல் திருமாமகள் குருமாபணிப்பூண் வணமாலை ஆகிய இத்திருவாபரணங்கள் நப்பெருமானுடைய ஸர்வேஸ்வர தவத்தை விளக்குகின்றன; இஃதிருக்கட்டும். ஆமைநகம் புவிநகம் பஞ்சாயுதஹாரம் என்னுமித் திருவாபரணங்கள் (க்ருஷ்ணவதாரத்தில்) யசோதைப்பிராட்டி சாத் தினவை இன்னமும் திருமார்பிலே திகழாநின்று ஸௌலப்யகாஷ்டையை விளங்கச் செய்கின்றன வாதவால் இத்திருவாபரணங்களே நமது சிந்தனைக்கு இனியவைஎன்றாயிற்று.—அபானுதிப்ரானில் ஒகொண்டல்வண்ணனைக் கோலவலாய் வெண்ணேயுண்டவாயன்—அணியரங்கள்? என்ற ராசரத்தைக் கண்டவர்கள் ‘பெரிய பெருமாளேயோ வெண்ணேயுண்டது’ என்று கேட்க, “நம் பெரிய பெருமானுடைய கொறுட்டையை மோந்துபார்த்தால் தெரியும்” என்றார்சிச் செய்தவர்களுக்கு பட்டர்.

6. புது— குறளாசிரியர் சுதோன்றில் புகழொடுதோன்றுக, அஃதிலார் தோன்றலில் தோன்றுமை நன்றாக என்றார். கீர்த்தியை அடியோடு பெருஷவர்களும். அபகிர்த்தியை அபரிமிதமாகப் பெற்றவர்களும் மலிந்த இவ்வுலகில் “நா: பதிதகாயோபியஸः காயேந ஜீவதி” என்னும்படியாகப் புகழுடம்படுத்தே ஜீவித்திருக்குமவர்கள் மிகச்சிலரேயன்றுக்கேடும் அவர்களில் ஸார்வதூஷாகாவேண்டும்! அவ்யாஹத பராக்ரமா, ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வரத்ததாம் அபிவர்த்ததாம். திகந்தஷ்யா

பிந்தூயாத் ஸாஹி லோக ஹிதை ஷினீர் என்று தொள்ளாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு தோன்றின மங்களாஸாஸன ச்லோகம் ஈஷத்தும் பழுதுபடாதபடி இற்றைக் கும் நாளைக்கும் ஏற்றைக்கும் செழித்தோங்கும் புகழ் எம்பெருமானுரோருவர்க் கேயன்றோ? “திஶாமுடிகௌ யதிராஜபாபாத ஹு:” என்ற யதிராஜஸ்ததி ஸாக்தி யை ஸ்மரிப்பது.

7 மலிந்து. ஸமவிபுசழக் கணபுர முடைய வெம்மடி களோ*

வலிசெழு மகிளை வயவனி மங்கையர்[®]
கலியன தமிழிலை விழுமிய விசையினெடு[®]
ஒலிசொலுமடியவர் உறுதுயரிலரே.[®]

திநுமங்கையாழ்வாருடைய திருக்கண்ணபுரப் பதிகங்கள் பத்தினுள் ஈவியழுடை விடையின முடைதர மடமகள்ளுள்கிறபாகரத்தை முடிவிற்கொண்டபதிகப் (8.7.) திருவாய்மொழியில் சுயர்வறவுயர்நல முடையவன்யவனை ஸ்ரீ என்கிற முதற் பதிகத்தின் சாயையிலே அமைந்தது. பெரும்பாலும் குறிலெழுத்துக்களையிட்டே அமைத்தபதிகங்கள் இவையிரண்டே. பட்டர் ஸ்ரீரங்கஶாஜஸ்தவ பூர்வசதகத்தில்-

“த்ருதகநகலூகிரி பரிமிலதுதகி—ப்ரசவித லஹரிவதஹ மஹமிகயா,
ஸ்நபயதி ஜநமிமாபஹாதி தம: பண்ணய மரதகமனி கிரணகண:”

என்கிறச்லோகத்தை இந்தச்சாயையிலேயே [ஹ்ரஸ்வாக்ஷரமயமாகவே] அருளிச் செய்து வைத்தார்.

8. ஃ—“பாட்டுக் கேட்குமிடமும் கூப்பீடுகேட்குமிடமும் குதித்தவிடமும் வளைத்தவிடமும் ஊட்டுமிடமெல்லாம் வகுக்த விடமேயென் நிருக்கக்கடன்” என்பது ஸ்ரீவசநபூஷண குட்ணை, (4.7.) நித்யமுக்தர்களின் ஸாமகானம் கேட்கு மிடமான திருநாடும், அஸார ராக்ஷஸாதிபீடிதர்களான அமரர்களின் ஆர்த்த நாதம் கேட்கச் செவிகொடுத்துக்கொண்டு கண்ணளருமிடமான திருப்பாற்கடலும். அங்கு நின்றும் வந்து அவதரித்த விபவாவதாரஸ்தலங்களும், நினைத்தது தலைக்கட்டு மளவும் மலையாளர் வளைப்புப் போலே இட்ட அடிபேராமல்லைத்துக் கொண் டிருக்கிற அர்ச்சாவதாரஸ்தலங்களும் ஹ்ருதயகமலத்திலேயிருந்து தானுகந்தார்க்குக் குக் தன்னழகை புஜிப்பிக்கிற அந்தர்யாமிதவ ஸ்தலமுமாகிற இந்த ப்ராப்யஸ்தலங்களெல்லாம் ஆசார்ய விஷயமேயென்று துணிந்திருக்கவேணுமென்கை.

9 மன்னா—

மன்னுமதுரை தொடக்கமாக எண்டுவராபதி தன்னளவும் தன்னித் தமருய்த்துப் பெய்யவேண்டித் தாழ்க்குழலாள் தனிந்ததுண்ணவுப் பொன்னியல்மாடப் பொலிந்துதோன்றும் புதுவையர்கோன் விட்டுகித்தன்கோதை இன்னிசையால் சொன்ன செஞ்சொல்மாலை ஏத்தவஸ்லர்க்கிடப் பைகுந்தமே.

இது நாச்சியார் திருமொழியில் பன்னிரண்டாவதுபதிகத்தின் நிகபனப்பாகாம். இப்பதிகத்தில் ஆண்டாளுடைய அநுபவம் மிக அற்புதமானது. கண்ணபிரான் *ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் கஷ்டரார்னவநிகேதந:, நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ராஜ்ய ஹி ஆகதோ மதுராம் புரீம* என்றபடி வடமதுரையில்வந்து திருவவதரித்தானென்று

கேட்டு [அவதாரஸமாப்தியாய் விட்டதென்பதையறந்து] தன்னை உடனே எடு மதுரையில் கொண்டுசேர்க்குப்படி உற்றுரூறுவின்றைவேண்ட, அரசர்களும் அப்படியே மதுரையில்கொண்டு சேர்த்துக் கண்ணபிரான் எங்கே? என்று விசாரிக்க, அவதரித்தவுடனே அப்போதே நள்ளிருளிலேயே திருவாய்ப்பாடிக்குச் சென்று சேர்ந்துவிட்டாரே! என்ன: ‘அங்கே கொண்டுபோந்கோள்’ என்று ஆண்டாள்கூற. அப்படியேகொண்டுசென்று ‘கண்ணபிரான் எங்கே?’ என்ன’ நந்தகோபர் நிருமாளி கையிலேவாழ்கிறுன்’ என்று கூற, ஆண்டாள் சொற்படியேஅவளை அங்கேஅழைத் துக் கொண்டுபோய் ‘கண்ணபிரான் எங்கே?’ என்று கேட்க, *தீரலமீசீர யமுநா திரே வஸதி வநே வநமாலீ, கோபீநிபயோதரமர்தந நிர்தய கரயுகசாலீ* = யமு ணைக் கரையிலே விளையாடுகிறுனென்று கூற, ஆண்டாளை அவ்வாற்றின் கரையிலே கொண்டுவிட்டு, கண்ணபிரான் எங்கே விளையாடுசிறுனென்று கேட்க, ‘காளியகாட்’ என்றுமிடத்தில் காளியமர்த்தனத்திற்குச் சென்றிருப்பதாகச் சொல்ல, ஆண்டாளை அங்கே யழைத்துச் சென்று விசாரிக்க, மஹர்ஷிபத்தினிச்சின் அடிசிலுண் கைக்காக பக்தவிலோசனத்திற்கு எழுந்தருளி யிருப்பதாகச் கூற, அங்கேயழைத் துச் சென்று விசாரிக்க, ப்ரலம்பாஸாரணையிக்கப் பலராமர் பாண்டிவடமென்கிற இடத்திற்குச் செல்ல, கண்ணனும் அவனைப் பின்தொடர்ந்து போயினனென்று கூற, அங்கே அழைத்துச் சென்று விசாரிக்க, கோவர்த்தனத்திற்குச் சென்றிருப்ப தாகக் கூற, அங்கே யழைத்துச் சென்று விசாரிக்க கோவர்த்தனமலையைக் கொற ரக்குடையாக ஏந்தி எழுநாள் நின்றிருந்து புறப்பட்டுப்போய் வெளுநாளாயிற்றே, இப்போது தவாரகாபுரியில் எழுந்தருளியிருக்கச்சுடுபென்று கூற; ஆகில் என்னை தவாரகாபுரிக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேருங்கள் என்று ஆண்டாள் கட்டளையிட்ட தாக இப்பதிகம் தலைக்கட்டுகிறது. கோதையின் ஆற்றுமையைக் கண்ட கண்ணபிரான் தவாரகாபுரியிலே ஸம்ச்சேவித்துப் பிரிந்தன்னோபாலும்.

10 மாறன்—திருவாய்மொழியில் நம்மாழ்வார் திருவாக்கினால் “நம் மாழ்வார்க்கு மேற்படவும் ஒரு தெய்வமுன்டோ?” என்று கேட்பதாக ஒரு பாகர மூள்ளதே, அந்தப் பாகரம் சொல்ல முடியுமா? என்று ஒருகால் ஒருபெரியவரை வினவினேன்; இது அஸ்மபாவிதமான கேள்வியாயிருக்கிறதே, ‘நம்பாழ்வார்தாமே நமமாழ்வார்க்கு மேற்பட்டதெய்வமுளதோ?’ என்று கேட்டிருக்கிறரென்றால் இத வினில் மிக்கோரயர்வுண்டே? என்றார் அந்தப் பெரியார். அப்போது (திருவாய்மொழி யில்) 2-2 *திண்ணன் வீட்டுப்பதிகத்தில் (3) ஏறணப்பூவனை* என்று தொடங்கும் பாகரத்தில் (ஈற்றடி) *மாறனில் மிக்குமோர் தேவமுளதே?* என்று இல்லையா? என்றேன். அவர் பரமரவிகராகையாலே ஆகேபமொன்றும் சொல்லாமல் புன்முறுவல் காட்டிப்போனார்.

(இங்கே ஒரு மருமம் கேள்வி!)

ஸாரீரகமீமாம்ஸலையில் *ஸ்ம்ருத்யநவகாஸ தோஷப்ரஸங்க இதிசேந் ந அந்ய ஸ்ம்ருத்யநவகாஸ தோஷப்ரஸங்காத* என்றலுமத்ரக்தின்பாஷ்யத்தில் *யத் வை கிஞ்ச மநுரவதத் தக்பேஷஜம்* என்கிற தைத்திரியஸம் ஹிதாச்சுதி வாக்யத்தை உதா ஹரித்து, மறு என்பதற்கு ஸ்ம்ருதிகர்த்தாவான மநுமஹர்ஷியைப் பொருளாக உரைத்திருக்கின்றார்கள் (ஸத்ர) பாஷ்யகாரர்கள், ஆனால் (சுருதியில்) அந்த

விடத்திற்கு மறுமஹர்ஷியென்னும் பொருள் ப்ரஸக்தமன்று. அதுபோல் இதனைக் கொள்க. பெரியாழ்வார் திருமொழியில் (4—2—7) கொண்ணவில் கூர்வேல்கோண் நெடுமாறன் தென்கூடல்கோண் தென்னன்கொண்டாடும் திருமாலிருஞ்சோலையே* என்ற பாகரத்தில் காணும் மாறனுக்கு இந்தப்பொருளை நினைப்பாரில்லை.

11, 12, 13. அடியனீந்து உயிந்தவளி—(இந்த மூன்று சொற்களுக்கும் தனித்தவிவரணம் பேலேரும். *மாறனடி பணிந்துயிந்தவன்* என்கிற சொற்றெருட்டரைச் சிறிது அநுபவிக்கிறேன்,) இராமானுச நூற்றாண்தியில் எம்பெருமானுரூடைய பெருகை பலபல விதமாகப் பேசப்பட்டிருந்தாலும் அவையெல்லாம் ஒன்றுகூடினாலும் *மாறனடிபணிந்துயிந்தவிராமானுசன்* என்ற விந்த ஒருவாக்கியத்திற்கு ஈடாகாது. மனவாளமாழுனிகள் யதிராஜவிப்பைத் தொடங்கும் போது “ஸ்ரீமாதவாங்கரிஜலஜத்வய நிதயவேவா ப்ரேமாவிலாஸய பராங்குஸபாதபக்தம்* என்றாளிச் செய்தது இதனையடியொற்றியே. திருவாய் மொழித் தனியன்களில் *ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தி யிராமாநுசமுனிதன், வாய்ந்த மலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்—ஆய்ந்த பெருங் சீரார்சடகோபன் செந்தமிழ் வேதம் தரிக்கும், பேராத வுள்ளம் பெற* என்னும் தனியனேன்று போதுமே. (தொடரும்)

நமது பகவத்விஷயப் பதிப்பு முற்றிற்று.

நஞ்சியராளிச்செய்த ஒன்பதினையிரப்படி. பெரியவாச்சான் பிள்ளை யருளிச் செய்த இநுபத்துநாலாயிரப்படி, வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை பட்டோலை கொண்ட ஈடுமுப்பத்தாறுயிரப்படி ஆகிய இந்த மூன்று வியாக்கியானங்கள் கொண்ட எமது பகவத்விஷயப் பதிப்பின் ஐந்தாவது ஸம்புடம் வெளிவந்து இப்பதிப்பு பூர்த்தியடைந்துவிட்டது. ஏற்கெனவே முந்தின நான்கு ஸம்புடங்களைப் பெற்றவர்கள் பாக்கித் தொகையைச் செலுத்தி இதனையும் பெற்றுக்கொள்வது. ரூ. 36, 50, 70 — இப்படியாகச் செலுத்தியுள்ளவர்கள் மிச்சமும் செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்வது. பூர்த்தியாகச் செலுத்தினவர்களுக்கு நாமே அனுப்பிவிடுவோம் புதிதாகப்பெற விரும்புமவர்கள் (100) ரூபாய் செலுத்தி ஐந்து ஸம்புடங்களையும் பெறக்கடவர்கள். சென்ற வருடம் காகிதப்பஞ்சம் அதிகமாயிருக்கையில் இப்பதிப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டபடியால் 500 பிரதிகளே அச்சிடப்பட்டன. ஆகவே இரண்டொருமாதங்களுக்குப் பிறகு இது துர்லபமாகும்.

மாணைஜர், கிரந்தமாலா அபீஸ்,
காஞ்சிபுரம்.

பொரியாளின் யரங்காதப்பராப்தி

காஞ்சிபுரம் பிரதிவாதி பயங்கராம் திருவேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமி சௌக்கினியில் துட்டுக்கேட்டாக வாழ்ந்தவர். சென்ற ஏப்ரல்மாத முடிவில் சென்னையில் திருநாடலங்கரித்தார். இவர் K. திருவேங்கடாசாரியர் என்று வழங்கப்பட்டு வந்தபடியால் இவர் பிரதிவாதி பயங்கர வப்பாத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதைப்

பலர் அறியார். காரணன் என்கிற அக்ரஹரத்தில் தோன்றின காரணத்தினால் K என்கிற இன்வில் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து தொடர்ந்து வந்துவர்ட்டது. அதனால் P. B. என்பது விடுபட்டது. தேவப்பெருமாள் தேவஸ்தானத்தில் மரியாதைகள் பெறும் பிரதிவாதி பயங்கர வம்சத்தவர் இவர். எழுபது வயதுக்கு மேற்பட்டவிவர் இரண்டொருவரை திருமேனி பாங்கில்லாமலிருந்தார். ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் பெரும்பாலும் இவரைப்பற்றி நன்கறிந்தவர்களாத லால் இங்கு நாம் விசேஷித்தெழுதவேண்டியதில்லை. “ஸ்மிதபூர்லாபி பாஷி” என்பது இவர்க்கே ஏற்குமென்று ஸ்ரீ உ. வே. V. N. வெங்கடவரதாசரரியர், (அட்வகேட், வேதவிலாஸ் எழுப்பார்) ஸ்வாமி அடியேனுக்கருளிய ஸ்ரீமுகத்தில் ஸாதித்திருந்தார். இது மிகப் பொருத்தமானதே.

இவரைப்பற்றி அடியேனரூதுவது ஒன்றே. சென்னையில் தொண்டமண்டலம் ஸ்கூல் ஹாவில் 1930 ஜூன் மாதத்தில் அடியேன் உபந்யாஸம் தொடங்கினநாள் முதலாக சென்னையில் எந்த இடத்தில் உபந்யாஸம் நடந்தாலும் ஆப்ஸன்டு, லேட் இரண்டுமில்லாமல் ஆஜராகியிருந்தவர் இவர் ஒருவரே. இதில் அனுவளவும் அதிசயோக்தியில்லை.

இவர்க்குப் புதல்வர்கள் நால்வர். மேதாவிகள். தந்தையார் குணத்திற்குத் தகுதியானவர்கள். நம்முடைய அநுதாபத்தை இவருடைய குடும்பத்தினர்க்குத் தெரிவித்து நிற்கிறோம்.

ஸ்ரீ மாணி உ வே.
R. கண்ணையன்கார்,
தமிழ்ப் பண்டிகர், ஸ்ரீரங்கவாளி.
(ஸம்ரதாய் ப்ரவசன கர்த்தா)

பகவத் ராயாநுஜ தில்ய வைபவம் (முன் தொடர்ச்சி)

— திருக்கச்சிநம்பியிடம் ராமாநுஜருடைய ப்ரதிபத்திவிசேஷம் —

திருக்கச்சி நம்பிகளிடத்திலே மிகவும் பக்திகொண்டு அவர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்க வேணுமென்று கூறி அக்சருத்தை அவரிடத்தே விழ்ஞாபிக்க, இது வர்ணேசரமத்துக்கடுத்த வைதிக மர்யாதைக்குப் போந்திராது என்று அவர் மறுத் திட்டார். ஆச்ரயிக்கும் பாக்கியீர்தான் இல்லையானாலும் *போனகஞ்செய்த சேட மாவது பெற்றுப் புனிதராவோ மென்றெண்ணி ஒருநாள் நம்பியிடம் சென்று இன்று அடியேனது குடிசையிலே அழுது செய்ய எழுந்தருளவேணும்' என்று வேண்ட அவரும் இசைந்தருள, ஸ்வாமி மிக்க பகிழ்ச்சிகொண்டு தம் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளி இச் செய்தியைத் தேவியாரிடம் தெரிவித்து அறுசுலை யடி சிலும் அதிமதுர பக்ஷ்யவர்க்கங்களும் செய்யுப்படி நியமித்து, தமது நித்ய கைங்கர்யமான திருமஞ்சனத் திருப்பணியையும் விரைவாகத் தலைக்கட்டித் திருமாளிகையிற் போந்து திருவாராதனமும் கண்டருளப்படுண்ணி, அவ்வளவிலும் திருக்கச்சி நம்பி யெழுந்தருளக் காணுமையாலே அவரை யனமுத்து வருவதற்குத் தெற்குத் திருவீதியாலே மேற்கே யெழுந்தருளினார். அத்தருண்ததிலேயே நம்பிகள் வடக்குத் திருவீதியாலே ஸ்வாமி திருமாளிகைக் கெழுந்தருளி, திருவாலவட்டத் திருப் பணிக்காக விரைந்து செல்லவேண்டியிருப்பதை யறிவித்து நின்ற ளவிலே ஸ்வாமி தேவிகள் இவரை ஒரு மூலையிலே உட்காரனவத்து அழுது செய்யப் பண்ணுவித்து அனுப்பிவிட்டு அழுது செய்த விடத்தைக் கோமயத்தாலே சுத்திபண்ணித் தெளித் துத் தாழும் தீர்க்கதமாடி நிற்கிறவளவிலே நம்பியையழுத்துவரச் சென் றிருந்த இளையாழ்வார் அவர் இங்கே போந்தமை யறிந்து மீண்டுவந்து நம்பியைக் காணுமல், மனைவி நீராடியிருந்தபடியைக்கண்டு இதுவென? என்றுகேட்க; 'அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து கைங்கரியத்திற்கு விரைந்து செல்லவேண்டி யிருப்பதைத் தெரிவித்தார்; உடனே அவரை அழுது செய்யப் பண்ணுவித்தனுப்பினேன்; அவர் நிலீந வர்ணஸ்தராகையாலே இலையைக் கோலாலே தள்ளிக் கோமயத்தாலே மெழுகினேன். அதனால் சரீரம் அலம்ப வேண்டிற்று' என்றால். அதுகேட்டு ஸ்வாமி மிகவும் தொந்து வருந்தி எம்பெருமான் திருவுள்ளமிருந்தபடிக்கு நாமென் செய்வ தென்று மனம் தளர்ந்திருந்தார்.

• திருக்கச்சிருப்பி யாறுவார்த்தை

மறுநாள் திருக்கச்சிநம்பிபக்கவிற் சென்று 'அடியேன் சில நினைவுகள் நினைத் திருந்தேன்; அவை விஷயமான நிர்ணயத்தைத் தேவீர் பேரருளாளன்பாடே தெரிந்துகொண்டு அடியேனுக்கு நியமித்தருளவேணும்' என்று ஸ்வாமி ப்ரார்த்திக்க, நம்பியும் அப்படியே யாகுக வென்றிசைந்து அன்றிரவு பெருமாளிடத்திலே விண்ணப்பங்கெய்து மறுமாற்றம் பெற்று மறுநாள் இளையாழ்வார்க்கு அறிவித்த ஆறுவார்த்தைகள்: —1. பரதத்வம் நாயே, 2. சிதசிதீச்வரபேதமே தர்சனம், 3. ப்ரபத்தியே தஞ்சப், 4. அந்திமஸ்மருதி நிர்ப்பந்தமில்லை, 5. சரீராவஸானத் திலேமோக்கம், 6. பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பது—என்பன. இங்குனே

ஆறுவார் ததைகளை அருளிச்செய்யக்கேட்ட இளையாழ்வார் இவ்விஷயங்களை நினையமே தாம் அறியவிருந்தமையால் இவற்றைத் தெளியவறியப்பெற்றதற்கு உவந்து, பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிப்பதற்காக அறதியிட்டுத் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலுக்குப் புறப்பட்டருளினார்.

ராமாநுஜர் மதுராந்தகத்தில் பெரியநம்பிகளை யாச்ரயித்தல்

அக்காலத்திலே கோயிலில் தர்சந நிர்வாஹத்திற்காக இளையாழ்வாரர் அங்கே வரவழைத்து நிலைநிறுத்த வேணு மென்று ஆவல்கொண்ட முதலிகள் பெரிய நம்பியை நோக்கி இது உம்மாலாக்கூடிய காரியமாதலால் நீரே காஞ்சிபுரிக்குச் சென்று காரியம் பார்க்கக் கடவீரன்று நியமிக்க அவரும் அப்போதே ஸகுடும்ப மாகப் புறப்பட்டு நம்பெருமாளிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியை நோக்கி எழுந்தருளா நிற்கையில் இடையில் மதுராந்தக கேஷத்திரத் திலே ஏரிகாத்தராமன் ஸன்னிதியிற் சேர்ந்து நின்றார். இளையாழ்வாரும் (திருக்கச்சிநம்பிகளின் திருவாக்குப்படியே பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பதாகப் புறப்பட்டுத்) திருவரங்கம் பெரியகோயிலை நோக்கிச் செல்லாநின்று மதுராந்தகத் திலே சேர்ந்தவாரே அங்குப் பெரியநம்பியை யாத்ருச்சிகமாக ஸேவிக்க நேர்ந்து ஆச்சரியப்பட்டு ‘எண்ணின பலன் எதி ரே வந்து வாய்த்ததுபோல இப்படி நமது பாக்கியம் பரிபக்குவமாலதே!’ என்று உகந்து இனி காலவிளாப்பம் பொறுக்கலாகாதென்று அப்போதே திருவிலச்சினை ஸாதித்துத் தம்மை உய்விக்கு மாறு வேண்ட, அவரும் இவருடைய ஆர்த்தியின் கனத்தைக்கண்டு அப்போதே அவ்விடத்திலேயே பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களை ப்ரஸாதித்தருளி ஆளவந்தார் திருவடிகளே தஞ்சமென்று கொண்டிருக்கும்படி நியமித்தருளினார், பிறகு அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுப் பெருமாள் கோயிலிலே வந்து சேர்ந்தார்கள். இளையாழ்வார் தம் முடைய திருமாளிகையிலேயே மேஸ்பாதியிலே பெரியநம்பி ஸகுடும்பமாக ஸிக்க இடமளித்துத் தளிகைக்கு வேண்டும் பதார்த்தங்களும் ஸமர்ட்பித்து ஆராதித்துக் கொண்டு அவர் ஸந்நிதியிலே அருளிச்செய்லகளைக் கற்பதும் தர்சந ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களைக் கேட்பதுமாயினுந்து வந்தார்.

— பெரியநம்பி கோயிலுக்கெழுந்தருளால் —

இங்நெயிருந்து வருகையில் பெரியநம்பி தேவிகளுக்கும் இளையாழ்வாருடைய தேவிகளுக்கும் மனப்பொருத்தமின்றிக்கே வைரஸ்யமுண்டாகத் தொடங்கிற்று. இருவர்க்கும் கிணற்றின் கரையிலே தாம்பு விஷயமான விவாதமுண்டாகி வார்த்தைகளும் விஞ்சின; இதைப் பெரியநம்பி யுணர்ந்து தமது தேவிகளைக் கோபித்து, இனி நாம் இங்கு வாழ்வது தகுதியற்றதென்றெண்ணி உடனே கோயிலுக்குப் புறப்படத் திருவள்ளாமாய் இளையாழ்வார் பக்கலிலும் அறிவியாமல் அவர் அநுஷ்டானத்திற்குச் சென்றிருந்த ஸமயம் பார்த்து ஸகுடும்பமாக மீண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளினார். ஸவாமி அனுஷ்டாநம் பண்ணி யெழுந்தருளிப் பெரிய நம்பியை ஸேவிக்கப்பெருமல் விசாரித்துச் செய்தியறிந்து திருவள்ளம் மிகவும் உடைகுலைப்பட்டு நின்றார்.

— ஸ்வாமி ஆச்ரமஸ்வீகாரம் செய்தருளுதல் —

நம்மாழ்வார் ஒரு திருவாய்மொழிக்குப் பலச்சுதியருளிச் செய்யானின்றவரை *நல்ல பதத்தால் மனைவாழ்வர் கொண்ட பெண்டிரமக்களே* என்று கருஹஸ் தாச்ரம வாழ்ச்சியையும் பலனுக அருளிச்செய்தார். ஸர்வோபகாரக்ஷமான இந்த ஆச்ரம வாழ்க்கை நன்றைப்பறயினும் *நல்ல பதத்தால் மனைவாழ்வர்* என்றபடிக்குப் பாங்காக இராவிடில் பரித்யாஜ்யமே யாதலால் ஸஹதர்மசாரினியான தேவியாருடைய மனம் அனுகூலமாயிராதபோது இவ்வாச்ரம வாழ்க்கையில் ஜிஹாஸை யுண்டாக ப்ராப்தம். ஸ்வாமி தமது தேவியாரிடத்தில் மூன்று அபசரிதங்கள் கண்டார். 1. திருக்கச்சிநம்பி பக்கவிலை தமது திருவுள்ளத்திற்கு மாருக நடந்து கொண்டது. 2. ஒருநாள் ஒரு பூர்வைஷ்ணவருக்கு ப்ரஸாதமிடும்படி நியமிக்க, உள்ளே ப்ரஸாதமிருந்தும் இல்லையென்று சொல்லி மறுத்தொழித்தது. 3. ஆசார்ய தேவிகளோடே ஸ்பர்த்தித்து அபசாரப்பட்டது. ஆக இம்மூன்று செய்கைகளும் அஸஹ்யாபசாரமாக ஸ்வாமிக்குத் தோன்றினபடியால் உடனே ஸம்ந்யாஸாச்ரமம் ஸ்வீகரிக்கத் திருவுள்ளமாய் அன்றே தேவிகளைப் பிறந்தகத்துக்குப் போக விட்டுப் பேராருளாளன் திருமுன்பே திருவனந்தஸரஸ்தோத்தில் தண்ட காஷாயங்களைப் பரிக்ரஹித்து ராமாநுஜமுநியென்றும் யதிராஜரென்றும் உலகமெல்லாம்போற்ற நின்று உலகேத்துமாழியானத்தியூரானுடைய அந்தரங்க வுகப்புக்குக் கொள்கல மாய் மடத்தே வாழ்ந்துகொண்டு அத்தாணிச் சேவகம் புரிந்துவந்தார்.

— ஆழ்வானும் ஆண்டானும் வந்து பணிதல் —

ஸ்வாமி இங்நனே ஆச்ரமஸ்வீகாரம் செய்தருளினின்றபடியை முதலியான்டானும் கூரத்தாழ்வானும் கேள்விப்பட்டு ஸ்வாமி திருவடிகளிலே வந்து ஆச்ரயித்துப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும் பெற்று மீமாப்ஸா சாஸ்த்ரயுக்மச்சரவனங்கு செய்து கொண்டு வாழ்ந்திருந்தார்கள். இந்த கோஷ்டியிலே அந்வயித்து வாழுகேன் டியகோவிந்தபட்டர் காளஹஸ்தியிலே விபரீத வருத்தராயிரா நின்றாரே யென்று திருவுள்ளம் நொந்து இக்குறையைத் திருமலைநப்பி பக்கவிலை தெரிவித்து அவனைத் திருத்திப் பணிகொள்ளவேண்டியது உம்முடைய பாரமென்று விற்ஞாபித்திருந்தார் ஸ்வாமி யெம்பெருமானார்.

— யாதவப்ரகாசன் ஸ்வாமியை யாச்சரயித்து வாழ்தல் —

ஸ்வாமியினுடைய ப்ரபாவம் நாள்தோறும் வளர்ந்து செல்லாநின்றது. அதனைக்கண்டு யாதவப்ரகாசனது தாயார் 'நப்முடைய குமாரனும் இவரை யடி பணிந்து வாழ்லாமே' என்று நினைத்து இந்த மநோரதத்தை மசனிடம் டலகாலும் தெரிவித்துவந்தாள். அவன் ஏற்கெனவே ஸ்வாமியின் விலக்ஷன மேதாப்ரதிபாவிலாஸங்களைக் கண்டவனுதலாலும் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்லின் மூலமாக வைவத்தை விசேஷித்து அறிந்தவனுதலாலும் தான் நிர்வஹித்துப் போருகிற தர்சனத்திலேமிக வும் அருசிதோன்ற நின்றதனுலும் பகவத்கடாக்ஷம் டலிக்கப்ராப்தகாலமானதாலும் தாயாருடைய நல்வார்த்தையில் அங்கு தோன்றி அப்படியே யென்றிசெந்து, இது வரையில் சிகாயஜ்ஞோபவீத தயாகம் பண்ணியிருந்த பாபத்திற்கு ப்ராயச்சித்த மாக பூப்ரதக்களினம் பண்ணவேண்டியிருந்ததனால் வயது முதிர்ச்சி காரணமாக

அது செய்ய முடியாமைக்கு வருந்தியிருக்கையிலே தேவப்பெருபாள் கனவிலே காட்சிதந்து 'நம்மிராமானுசனை ஒருப்ரதக்ஷினம் பண்ணுவது டூப்ரதக்ஷினத்திலும் மேம்பட்டது. ஆகவே அது செய்து உள்ளம் தேறுவாயாக' என்று நியமிக்க, திருக்கச்சிநப்பி மூலமாகவும் இந்த நியமனத்தைக் கிடமாக விச்வெளித்து ஸ்வாமி திருவடிகளிலே வந்து வேற்றற்றமரம் போலே விழுந்து கண்ணீருமாய் நின்று *பழுதே பலபகலும் போனமைக்கு அநுதபிச்துப் பேசி இனியாகிலும் இவ்வாத்மா உஜ்ஜீவிக்கும் நவ்விரகு பார்த்தநாள் வேணுமென்று கனக்கப்ரார்த்தித்து ஸ்வாமி யின் திருவருளுக் கிலக்காகி ஸ்ரீவைஷ்ணவ யதிவேஷம் பூண்டு விளங்கி வாழ்ந்து போனான். இவ்விஷுபத்தை வேதாந்ததேசிகனும் யதிராஜ ஸப்ததியில் *ஸ்வப்ளாத உத்தருதயாதவப்ரகாச: என்றநூலினார்.

— திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் தேவப்பெருமானும் —

ஸ்வாமி காஞ்சிபுரியிலே ஆழ்வான் ஆண்டான் முதலான சிற்யவர்க்கங்களுக்கு உபயவேதாந்த கரந்தப்ரவசனம் செய்துபோரா நிற்கையில், நப்பெருபாள் ஸன்னிதியில் தரசந நிர்வாஹகர் ஒருவருமல்லாத குறைத்திர இவரை அவ்விடத்திற் கெழுந்தருளச் செய்யவேணுமென்று பாரிப்புக்கொண்ட கோயில் முதலிகள் ஓர் ஸதுபாயம் கண்டனர்; பேரருளாளப் பெருமாள் ஆழ்வாரருளிச் செயல்களிலே போரவும் பித்தராயிருப்பராகையாலே நம் அரையரைக் கொண்டு பாட்டுக் கேட்பித்து உகப்பித்து வரப்பரஸாதமாக ஸ்ரீராமாநுஜரைப் பெற்று இங்கே யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வரலாமென்று.

அக்காலத்து இசைபாடி விண்ணப்பம் செய்வதில் மிகவுல்வராயிருந்த ஆழ்வார்திருவரங்கப் பெருமாளரையரைப் பேரருளாளப் பெருபாள் ஸன்னிதிக்கு விடைகொண்டு இக்காரியத்தைச் செவ்வனை தலைக்கட்டிக்கொண்டு வரும்படி பெரியபெருமாள் நியமித்தருள், அந்த நியமனத்தை சிரஸாலைத்த அரையர் பேரருளாளன் ஸன்னிதிக்கு வந்து சேர்ந்து அங்குள்ள வரந்தரும் பெருபாளரையரையும் திருக்கச்சி நம்பியையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு தேவப்பெருமானைத் திருவடி தொழுது * அத்தியூரான் புள்ளையூர்வான் * என்னஞ்சமேயான் * துணிவினி யுனக்குச் சொல்லுவன்* உரந்தருமெல்லைப் பள்ளி கொண்டான் முதலான பாக்ரங்களைத் தேவகானத்திலேயிட்டுத் தேவப்பெருபாள் திருவள்ளப் நீர்ப்படண்டமா யுருகும்படி செவிக்கினிதாகப் பாடிக்கொண்டிருக்கையில் தேவமிரானும் திருவுள்ளம் பூரித்து, 'வாரீர் அரையரே! உம்முடைய பாட்டுக்குப் போரவுகந்தோப்; நீர் எது கேட்டாலும் தாக்கடவோம்' என்று ஒருகாலைக்கிருகால் உறுத்தியருளிச் செய்ய அரையரும் அருகேயிருந்த இளையாழ்வாரைக்காட்டி நம் இராமாநுசனை நம்பெருமானுக்குத் தந்தருளவேணும், என்று பிரார்த்திக்க, அதுகேட்டுத் தேவப்பெருமாள், திடுக்கிட்டு ஒன்றும் தோன்றுமே நிற்க, சொன்னசொல் தவறுதே தந்தருளவேணுமென்று அரையர் வேண்ட, "நப்மிராமாநுசனைத் தவிர மற்றதைக் கேளுமென்று நாம் முதலிலேயே சொல்லத் தவறினேய: சொற்படியே இராமாநுசனைப் போகவிட வேண்டியதே" என்று துணிந்து, "அரையரே! நப்மை இங்கனே வஞ்சித்து ஸர்வஸ்வமும் கொள்ளைகொள்ள வந்தீர் போலும்; நாழும் உமது ஏன் சனையிலே அகப்பட்டோப்; இனி என்செய்வது? விரும்பினபடியே கொண்டுபோகக்

கடவீர்” என்றுதேவப்பெருமாள் விண்ட கொடுத்தாள் அன்றே அப்போதே ஸ்வாமி முதலியாண்டான் முதலான சிஂ்ய வர்க்கங்களுடனே பறப்பட்டு அரையரை முன்னிட்டுக்கொண்டு நம்பெருமாள் வென்னிதிக்கு வந்து சேர்ந்து “தென்னீர்ப் பொன்னியிலே தீர்த்தமாடி அஹ்னிகங்களை முடித்துக்கொண்டு அரவைனமேல் பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணைக் கண்ணரக்கண்டு “அடியேன்மீது இப்படியும் அருள்வெள்ளம் பெருகுவதே!” என்று ஈடுபட்டு நிற்கையில், பெரியபெருமாள் தமது திருப்பொலிந்த சேவடியை இவரது சென்னிமேல் பொறித்து “இளையாழ்வீர்! *பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகு மென்கிற உபயவிபூதிச் செல்வத் தையும் உமக்கும் உம்முடையார்க்கும் தந்தோம். இனி நம்முடைய கோயிலைத் திருத்திப் பணிகொள்ளக் கடவீர்” என்று நியமிக்காளியாயிற்று. அன்று முதலாக ஸ்வாமிக்கு உடையவர் என்கிற திருநாமம் எழங்கி வந்தது. [உடையவர்—உபயவிபூதியையும் தம் கையிலேயுடையவர் என்றபடி] இங்குள்ள பெரியபெருமானுடையபேரருளைப் பெற்றதும் அருகேயிருந்த பெரியநம்பியை நோக்கி *பெரியார்க்கு ஆட்பட்டக்கால் பெறுத பயன்பெறுமாறு வரிவாள் வாயரவண்மேல் நம்பெருமாள் காட்டினரேயென்று பாசரஞ்சொல்லி, தேவரீருடைய திருடி ஸம்பந்தம் பெற்ற கோயின்மையாலே பெரியபெறுயாள் அடியேனை பிப்படி விஷயீகரித்தருளினார் என்று ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகநின்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியநம்பியும் **கலியுங் கெடுங்கண்டு கொண்மினென்று அன்று ஆழ்வாராளிசெய்த எதிர்காலச் செய்தி இன்று பலிக்கக் கண்டோம்; நல்லது; இனி பெருமாள் நியமனப்படியே இவ்விடத்துப் பணிகளைல்லாம் பாங்காகப் பார்த்தருளீர்” என்றருளிசெய்ய, அன்று முதலாகவே “தென்னரங்கர் செல்வம் முற்றும் திருத்திவைத்தான் வாழியே” என்கிற வாழ்த்து அந்வர்த்தமாம்படி அனைத்தும் ஆராய்ந்தருளி நித் யோத்ஸவ பகோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்களைல்லாம் குறையற நடைபெறுமாறு சேமஞ் செய்தருளி வந்தார். அப்போது அகளங்கநாட்டாழ்வானென்பவனும் ஸ்வாமிக்கு அணுக்கனுன அடியவனுகிக் கைங்கரியங்களுக்குத் துணைபுரிந்து வந்தான்.

— திநுவரங்கத்தமுதனுரைத் திருத்திப் பணிகொள்ளுதல் —

திருவரங்கத் தமுதனுரென்பவர் கோயில்கொத்திலுள்ளவர்கட்டுத் தலைவராயிருந்தவர். அவர் ஒருநாள் உடையவரைவந்து பணிந்து ‘பாவங்கள் கூடுபூரித்துக் கிடக்கிற அடியேனத் திருத்தி ஸ்வாமிக்கு சேஷமாக்கும்படி தேவரீர் திருவடிவாரத் திலுள்ளாரில் ஒருவர்க்கு நியமித்தருளவேணும்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடனே ஸ்வாமி ஆழ்வாணியமைத்து அமுதனுரைக் காட்டி ‘இவர் நம்முடைய வாழ்முதலான நம்பெருமானுடைய ஸ்கார்யத்தச்சுப் பரிபவராயிருப்பர்; இவரது தாழ்வுகளைப் பாராமல் இவரை அநுவர்த்தித்து அநுகூலராக்கி நப்பக்கலிலே கொண்டுவந்து சேரும்’ என்று நியமித்தருள், ஆழ்வானும் ஆறுமாதம் அவரை அநுவர்த்தித்தப் பரிபக்குவராக்கி உடையவர் திருவடிகளிலே கொண்டுவந்து காட்டிக்கொடுக்க உடையவரும் அவ்ஸமுதனுரை ஆழ்வான் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பித்தருளினார்.

அமுதனர் க்ருஹத்திலே ஏகாஹமமுதுசெய்ய ஆழ்வானைப் போகவிடுதல்

இப்படி அமுதனர் ஆழ்வான் திருவடிகளில் அந்தரங்கராய்க் காலகேஷபஞ் செய்து வருகிற நாளிலே அவருடைய தாயார் ஆசாரியன் திருவடியடைந்தாள். தசாஹம் கடந்த பின்பு 'ஏகாஹத்துக்கு நிமந்த்ரண ஸ்வாமியாக ஒருவரை நியமித் தருள வேணும்' என்று உடையவர் பக்கவிலே வந்து விண்ணப்பஞ் செய்தாரமுத னர். அப்போது உடையவர் ஆழ்வானை நோக்கி 'நீர் போய்வாரும்' என்ன, ஆழ்வானும் சிறிதும் முகம் கன்றுமல் ஸ்வாமியின் அந்கரங்கக் கருத்தை க்ரஹித் துக்கொண்டு எழுந்தருளி ஏகாஹத்திலே ஸ்தானம் வெறித்து அமுது செய்தருளி னர், முடிவில் 'ஸ்கலம் ஸப்பூர்ணம்' என்று சொல்லவேண்டிய தருணத்தில் அமுதன ருடைய ஆதீனத்திலிருந்த நம்பெருமாள் ஸன்னிதித் திறவுகோலைப் பெற்றுக் கொண்டு பிறகு புக்கித்திருப்பதீ சொல்லி சராத்த பூர்த்திசெய்து, அந்தத்திறவுகோலை ஸ்வாமி திருவடிகளிலே கொணர்ந்து ஸமர்ப்பித்தார். அன்றுமதல் *ராபாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாம் அபிவார்த்ததாம்* என்று கடல்குழந்த மண்ணுலக முற்றும் போற்றுப்படி எம்பெருமானை நம்பெருமாள் ஸன்னிதியின் கைங்கரியங் களைப் பரிஷ்கரித்தருளினார்.

— எம்பார் திருந்தின செய்திகேட்டு மகிழ்தல் —

பண்டு யாதவப்ரகாசருடைய கங்கா யாத்திரையிலே கோவிந்தபட்டர் [எம்பார்] விங்கங் கொணர்ந்து சிவபக்தராகி பூர்ண வெஷ்ண வெஹவாஸத்தை யிழந்து காளஹஸ்தியிலே சிவபூஜாநிராதரா யிருந்தாரென்று சொன்னேம். அவரைத் திருத்திப் பணி கொள்ளும்படி ஸ்வாமி தம் மாதுலரான திருமலை நம்பியை வேண்டிக்கொண்டிருந்தார் முன்னமே. அவரும் திருமலையில் நின்றும் காளஹஸ்திக் கெழுந்தருளி கோவிந்தரைத் திருத்தப் பார்த்தளவிலே இரண்டு பர்யாயங்களில் ஸமீஹித வித்தியாகாமல் மூன்றாவது பர்யாயத்தில் மநோரதம் நிறைவேறி மகிழப்பெற்றபடியை ஒரு பூர்ணவெஷ்ணவர்வந்து ஸ்வாமி திருவடிகளிலே விண்ணப்பம் செய்ய, அதுகேட்டு ஸ்வாமி மிகவுகந்தருளினார். அந்தச் செய்தி வருமாறு:—

திருமலைநம்பி சில சிற்பர்களுடைன காளஹஸ்திக் கெழுந்தருளி, நாடோறும் கோவிந்தபட்டர் சிவபிரானுக்குப் பூப்பறிக்க வருமிடத்திற்கு அருகே யிருந்து, திருவாய்மொழியில் *திருமால்பரத்துவத்தை நன்குரைத்த* திண்ணன் வீடு பதிகத்தைக் கொட்டங்கி விபாக்கிபானித்தருளாநின்றார்; கோவிந்தர் அங்கு ஒரு பாதிரி மாத்தினமீதெறிப் பூப்பறியா நின்றவர், மூன்றுபாட்டளவும் பூப்பறிக்கைசவிர்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்து நாலாம்பாட்டிலே *தேவனெம்பெருமானுக்கல்லால் பூவும் பூசனையும் தருமே* என்றவிடத்திற்கு கங்கா ப்ரவாஹ நிர்விசேஷமாக ஈருள்ச் செய்த விபாக்கிபானம் செவியிற் புகுந்தவாறே கோவிந்தர் அந்த மரத்தினின்றும் திடுக்கெனக் குதித்துக் கையிலிருந்த பூக்குடலையைச் சுழற்றியெறிந்து, தரித்திருந்த ருத்ராகஷத்தையும் கழற்றியெறிந்து, *பூவும் பூசனையும் தகுமே* என்ற சந்தைக்குச் சேர 'தகாது தகாது தகாது' என்று சொல்லிக்கொண்டே நம்பி திருவடிகளிலே வேரற்ற மரப்போலே விழுந்து,

‘உபயவிபூதிநாதனிருக்க விரிதலை னை விருப்பிநின்றேனே !

புதுக்கணிப்புடைய புண்டரீகாக்ஷனிருக்கப் பொறிபறக்குங்கண்ணைப்

பூசித்தேனே !

கடல்மண்ணுண்ட சண்டனிருக்கக் கறை கொண்ட கண்டனைக் காமித்தேனே !
கல்லெடுத்துக் கண்மாரிகாத்த சற்பகமிருக்கக் கையார் கபாலியைக்

காதவித்தேனே !

திருவிருந்த மார்பன் சிரீதரனிருக்கத் திருவில்லாத்தேவணைத்

தொழுதுநின்றேனே ;

பீதகவாடைப்பிரானுரிருக்கப் புலியுரியானைப் பின்தொடர்ந்தேனே ;

சதிரான கங்கையடியானிருக்கச் சுடுகாடுகாலனைச் சுற்றி வலம் வந்தேனே !

பெருந்துழாய் வனமிருக்கப் பெருங்கையாற் டேய்ச் சுரைக்கு வார்த்தேனே !

என்றினைய பலவும் சொல்லிப் புலம்பி ‘இனிபாகிலும் இவ்வாத்மாவை உய்விக்க வேணும்’ என்று தெண்டனிட்டு எழுந்திராபலிருக்க, நப்பியும் முடிபிடித்தெடுத்து உடம்பைத் தடவிக் கொடுத்துக் குளிரப்பேசி யருளாநிற்கையில் இச்செய்தியை அங்குள்ள சிவபக்தர்கள் கேள்விப்பட்டுவந்து ‘இப்படி நீர் செய்யத்தகுமோ?’ என்று நம்பியோடே போராடிப் பிறகு ஸமாதானமடைந்து திரும்பிப்போக, கோவிந்த பட்டரும் தம் வசத்திலிருந்த கருவுலத் திறவுகோல் இலச்சினை மோதிரம் முதலான வற்றைப் பொசட்டு ‘இனி உங்களுக்கும் நமக்குப் பண்யில்லை’ என்று ஒட்டறுத்துக் கொண்டு நப்பியோடே திருப்பதிக்கு வந்து சேர்ந்து ப்ராயச்சித்த புரஸ்ஸரமாக ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்றுத் திவ்யப்ரபந்தங்களையோதி அர்த்தபஞ்சக ஞானத்தை யும் பெற்றுத் தேவுமற்றறியாதே அவர் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருந்து போரு கின்றார்—என்னுமிச் செய்தியை அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் விண்ணப்பஞ் செய்யக் கேட்டுப் பேரின்ப வெள்ளத்தே மூழ்கி நின்றனருடையவர்.

— உடையவருடைய பஞ்சாசார்ய பதாசிரிதத்வம் —

ஸ்வாமி ஐந்து ஆசாரியர்களையடிபணிந்து அர்த்தவிகேஷங்களைக் கேட்டவ ராதலால் பஞ்சாசார்ய பதாசிரிந் ரென்று ப்ரஸித்தராயிருப்பவர். பெரியநப்பி திருக் கோட்டியூர் நம்பி திருமாலையாண்டான் திருப்பலை நப்பி ஆழ்வார்த்திருவரங்கப் பெருமாளரையர் ஆக இவ்வைவர் அவ்வாகிரியர்களாவர். பெரியநப்பி பஞ்சஸம்ஸ்கார மிட்டருளினவாதலால் தலைபையாகிரியர். திருக்கோட்டியூர் நம்பி ரஹஸ்யார்த்தங்கள் சிகிச்ததுக் கொடுத்தவர். திருமாலையாண்டான் திருவாய்மொழிப் பொருள் உபதேசித்தவர். திருமலைநம்பி ஸ்ரீராமாயணர்த்தங்கள் ஸாதித்தவர். ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திவ்யப்ரபந்தங்கள் ஸதோதரங்கள் நல் வார்த்தைகள் அளித்தவர். வேதாந்தவாசிரியர் உணித்த குருபரம்பரா ஸாரத்தில்,

“எம்பெருமானர் திருக்கோட்டியூர்நப்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ரஹஸ்யார்த்தங்கள் சிகிச்ததார்; திருமாலையாண்டான் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் கேட்டருளினர், ஆளவந்தாராழ்வார் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்போழிய மோதி ஸதோத்ராதிகள் அருளிச்செய்யும் நஸ்வார்த்தைகளும் கேட்டருளினர். திருமலை நப்பி ஸ்ரீ பாதத்திலே ஸ்ரீமத்ராமாயணப் கேட்டருளினர்.”

என்றுள்ளது இங்கே அறியத்தக்கது. ஆளவந்தாராழ்வார் என்பவரே ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர்.

— ஸ்வாமியும் திருக்கோட்டியூர் நம்பியும் —

பெரியநம்பி பாமபர்தியோடே உடையவர்க்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை யருளிச் செய்து போருக்கூசையில், “திருக்கோட்டியூர் நம்பி பக்கலிலே சில அர்த்தவிசேஷங்களுண்டு; ஆளவந்தாராஜடைய விசேஷாபிமானத்திற்கு அவர் இலக்காயிருந்த படியாலே அவரிடத்திலே நிதிபோல நின்றிருக்கு மர்த்தவிசேஷங்களையும் கேட்டு உய்யக் கடவீர்” என்று அருளிச் செய்ய, ஸ்வாமி அதுகேட்க ஊற்றமுடையராய்த் திருக்கோட்டியூர்க் கெழுந்தருளி அங்குள்ளாரை நோக்கி ‘நம்பி திருமாளிகை எங்கே?’ என்ன; அவர்களும் ‘அதோ காண்கிற கூரை’ என்று காட்ட அவ்விடந் தொடங்கி நம்பி திருமாளிகையளவும் தெண்டன் ஸ்மரப்பித்துக்கொண்டே எழுந் தருளி நம்பி திருமாளிகை சேர்ந்தார். அவ்லூரிலுள்ளார்க்கு அப்போதுசான் நம்பியின் ப்ரபாவம் தெரியவந்தது. பிறகு ஸ்வாமி நம்பிதிருஷ்டாலே தெண்டன்டு தேவரீர் அடியேனுக்கு ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களை ப்ரஸாதித்தருள வேணும்’ என்று கூப்பிய கையராய்ப் பிரார்த்திக்க, அவரும் இவருடைய அத்யவை ஸாய விசேஷமறியாமல் உபதேசிக்கலாகாதென்றெண்ணி வாளாவிருக்க, ஸ்வாமி சிலநாள் காத்திருந்தும் மநோரதம் நிறைவேறப் பெற்றே மீண்டு கோயிலுக்கெழுந் தருளினர். இங்கினே பதினெட்டு பர்யாபம் கோயிலில் நின்றப் பிருக்கோட்டியூர்க்கு எழுந்தருளியும் பிரார்த்தித்தும் பயன் படவில்லையாக, பிறகு ஸ்வாமியின் அளவுகடந்த ஆர்த்தியையும் அபிநிவேசாதிசயத்தையும் தெரிந்து கொண்டு திருக்கோட்டியூர்நம்பிகள் எம்பெருமானுடைய நியபானத்தையும் பெற்று இனி அவர்க்கு உபதேசிப்பதென்று தேறி ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரைக் கோயிலுக்குப் போகவிட்டார்; ‘தண்டும் பவித்ரமுமாகத் தாம் ஒருவரேவந்து கேட்டுப்போகும்படி’ சொல்லி யனுப்பினார், அவரும் வந்து அப்படியே சொல்ல ஸ்வாமி மிகவுகந்து கூரத்தாழ் வாணியும் முதலியாண்டாணியும் கூட்டிக்கொண்டு மிகவிரைந்து திருக்கோட்டியூரோரச் சென்று நம்பி திருவடிகளிலே தெண்டனிட்டு நிற்க, ‘சனித்தன்னே உம்மை நாம் வரச்சொன்னோம்; கூட இருவரைக்கூட்டி வந்தது ஏன்?’ என்று நம்பி கேட்க, ‘தண்டும் பவித்ரமுமாகவன்றே தேவரீர் வரச்சொல்லி யாள்றறு; இவர்களைத் தண்டும் பவித்ரமுமென்றே கூட்டிவந்தேன்’ என்று சொல்லி ஆண்டாணித் தண்டாகவும் ஆழ்வாணிப் பவித்ரமாகவும் காட்டி நிற்க ‘ஆனால் இவர்த்தம் உங்கள் மூவரளவிலே நிற்கக் கடவது, மற்றொருவர்க்கும் சோல்லாதே கொள்ளும்’ என்று நம்பிகள் நியமித்தருளி அங்ஙனே சபதமுப் பெற்று சரமச்லோகத் தின் பரமரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களைப் பேரருள் கொண்டு உபதேசித்தருளினார்.

[இங்கே ஒரு ஆராய்ச்சி. உடையவர்க்குத் திருக்கோட்டியூர் நம்பி உபதேசித்தது திருவஷ்டாக்ஷர மஹாமந்த்ரக்தின் பொருளென்று ஆரூயிரப்படி குற பரம்பராப்ரபாவத்தில் காண்கிறது. மணவாளமாயுணிசிள்ளி முழுகூட்டிவியாக கியானத்தில் சரமச்லோக ப்ரகரணத்தின் அவதாரசையில்—“இதனர்த்தம் கேட்கக்காகவிறே எம்பெருமானுர் பதினெட்டு பர்யாயம் திருக்கோட்டியூர் நம்பி

பக்கல் எழுந்தருளிற்று. நம்பி தாழும் இதில் அர்த்தத்தினுடைய செளரவுத்தை யும் இதுக்கு அதிகாரிகளில்லாமையையும் பார்த்திறை இவருடைய ஆஸ்திக்யாதர பரீக்ஷார்த்தமாக பலகால் நடந்து துவளப்பண்ணிச் சூரிய நவு கொண்டு மாஸோபவாஸங்கொண்டு அருமைப்படுத்தி அரளிச் செய்தருளிற்று.....அதிகாரி துர்லபத்வத்தாலும் அர்த்தசௌரவத்தாலும் இத்தை வெளியிடாதே பறைத்தக் கொண்டு போந்தார்கள் எம்மெருமானார்க்கு முன்புள்ளார். ஸம்ஸாரிகளின் துர்க்கதிகண்டு பொறுக்கமாட்டாதபடி ச்ருபைக்கரைபுரண்டிருக்கையாலே அர்த்தத்தின் சீர்மை பாராதே அநர்த்தத்தையே பார்த்து வெளியிட்டருளினார் எம்பெருமானார்" என்றருளிச் செய்துள்ள ஸ்ரீஸாமக்ஞிகள் ப்ரவித்தம். ஆகவே சரமச்லோகார்த்தம் கேட்டருளினாரென்பதே யுக்தமாயிருக்க வடுப்பது. முங்கில் திருமந்தரார்த்தத்தை யருளிச் செய்து பிறகு மற்றொருக்கால் சரமச்லோகார்த்தம் கேட்டைக்காகவே ஸ்வாமி பதினெட்டு பர்யாயம் திருக்கோட்டிழூர்க்கு நடர்த்தாவும், கேட்ட அதனையே அங்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு வெளியிட்டதாகவும் ஸ்டஷ்டமாக விளங்குகையாலே மற்றைப்படி சொல்லுகை மாண்புடைத்தாகத் தோன்றவில்லை. ஸம்பிரதாயம் வல்ல பெரியார்வாய்க் கேட்டுத் தெளிவது.]

— ஸ்வாமி எம்பெருமானார் என்கிற விநுது பெறுதல் —

திருக்கோட்டிழூர் நம்பி பக்கலிலே ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்கள் கேட்டருளி ஸ்வாமி க்ருதார்த்தராய் அப்போதே மறுநாளில் அவ்வூர்ப் பெருமாள் ஸ்னிதியில் சரத்தாஞ்சுக்களான சிலபல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஓலக்கமாக விருத்தி அப்பரம ரஹஸ் பார்த்தத்தை உபதேசித்தருளினார்.

திருக்கோட்டிழூர் நம்பி, தம்மிடத்திலே சபதம் செய்ததைக் கடந்து ஸ்வாமி இங்ஙனே ஸ்னிதியில் அர்த்தங்களை வர்வித்து விட்டாரென்று உடனே கேள்விப் பட்டு அவரை யழைத்து 'இப்படியும் செய்யத் தகுமோ? எதற்காக இப்படி நியம நோல்லங்கனம் செய்தீர்? இதன் பலன் என்னுகுமென்று அறிவீரோ?' என்று கேட்க உடையவரும் ஆசார்ய நியமனத்தை அதினங்களம் செய்த பாவியேனுக்கு நரகமே யாயிற்று பலன்; இதனையறிந்தும் அடியேன் அர்த்தங்களை வெளியிட்டது அடியே ஞெருவன் நரகம் புகுந்தாலும் இவ்வாதம்கோடிகளெல்லாம் தேவரீர் திருக்கரு ளாலே உஜலீவித்துப் போவர்களென்கிற கருத்தினால், என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் இதைக்கேட்டு இப்படி பரஸ்மருத்தியே பேருன நிலை நமக்குக் கூடிற றில்லையே! இவர்க்கு இது கூடினபடி என்னே! என்று மிக வியந்து உவந்து அவ்வுகப்பின் பரீவாஹாருபாக எம்பெருமானார் என்று அவர்க்கு விருதுசாத்தினார். எம்பெருமான் கருணைக்கடலென்று கேட்டிருந்தோமத்தனை, அதை இவர் பக்கலிலே இன்று ஸ்ரீகாத்தகரிக்கப் பெற்றீருமா தலால் இவர்க்கு இந்த விருது ஏற்கும் என்று திருவொலக்கத்திலே விவரணமும் செய்தருளினார்.

‘எமக்கெல்லார்க்கும் தலைவர், என்கிற பொருளையுடைய எம்பெருமானு ரெண்கிற சொல் ஸ்வாமிக்கே ஏற்குமது. பரம கருணை பொருந்தியவரே தலைவரா யிருக்கத் தகுமாதாலாலும் அந்தப் பரமகருணை இரமாநுசர் திறத்திலேயே ஸ்வல்ரு மறிய ஸ்ரஷ்டாத்க்ருதமாதலாலும்.

[ஸ்வாமி திருக்கோட்டியூர் நம்பி திருவடிகளிலே சரம ச்லோகார்த்தம் கேட்டபோது ஆழ்வானுமாண்டானும் தண்டும் பவித்ரமுமாக உடனிருந்து கேட்ட தாகவே கீழ் அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இவ்விடத்து வரலாறு குருபரம்பரா ப்ரபாவத்தோடு சிறிது மாறுபடுதலால் அதில் காண்கிறபடியாகவும் இங்கு எழுதப் படுகிறது. ஸ்வாமி தண்டும் பவித்ரமாான இவ்விருவருடனேயிருந்து நம்பி பக்களி லே கேட்டது திருமந்திரப்பொருள் என்று வைத்துக்கொள்ளுவது, பிறகு அவர்க்கு சரமச்லோகார்த்தத்தையும் உபதேசித்தருளத் திராவள்ளங்கொண்ட நம்பிகள் எம்பெருமானாரோ! உமக்கு இன்னுமொரு பரம ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்கும் சொல் நூவதாக எண்ணியிருக்கிறோம்; இப்போது கோயிலுக்குச் சென்று பின்பு ஏகாந் தமாக நீர் ஒருவருடைம் வாரும், என்றாருளிச்செய்ய, அப்படியே ஸ்வாமி அப்போது கோயிலேற வெழுந்தருளி மீண்டுமொருகால் தனித்து நம்பிகளின் ஸ்ரீ பாதத்திலே சென்று தெண்டனிட்டுநிற்க, நம்பி இவர் கையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஒகாந்தமாக மேல்தளத்திலேயேறிப் படிக்கதவை மூடி யெழுந்தருளியிருந்து ஒரு வர்க்குஞ் சொல்லாதபடி தம் திருவடிகளைத் தொடுவித்துச் சூஞ்சிவென்று நீர் ஹேதுக க்ருபையாலே பரம ரஹஸ்யமான சரமச்லோகப் பொருளை யருளிச்செய்து இதை அதிகாரிகளுக்கு இடாதபடி பேணிக்கொண்டு போரும் என்று நியமித் தருள, எம்பெருமானார் அடியேன் அப்படிப்பட்டவர்களுக்குச் சொல்லேன்; கூரத் தாழ்வானெருவர்க்குச் சொல்லாதிருக்கவொண்ணாகதேயென்ன ‘ஆகிள் ஒரு ஸம்வத் ஸரம் சுச்ருஷை கொண்டு சொல்லும்’ என்று நியமித்தருள, ஸ்வாமியும் விடை பெற்றுக் கோயிலேற வெழுந்தருளினார். அப்போது ஆழ்வான் அவர் திருவடிகளிலே தெண்டனிட்டு நிற்க, உடையவரும் வாராய் ஆழ்வான்! சரமச்லோக பரம ரஹஸ்யார்த்தத்தை நம்பிகள் எனக்கு உபதேசித்தருளி இவ்வர்த்த விசேஷத்தை ஒருவர்க்கும் செவிப்படாதபடி பேணிக்கொண்டிருக்குமாறு நியமித்தருள்ளேபோது ஆழ்வானெருவர்க்கு மாத்திரம் அடியேன் இதனை வெளிபிடாதிருக்க முடியாகே யென்று நான் விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாலுக்கு இவ்வர்த்தம் சேட்ட அதிகார முண்டேயாகிலும் பஸ்வகையாலும் அவருடைய அத்யவஸாயத்தைப் பரீக்ஷித் தறிந்து ஒரு ஸம்வத்ஸரம் சுச்ருஷை கொண்டு சொல்லும் என்று நியமித்தருளினார் என்று ஆழ்வாளை நேர்க்கொடையருளிச்செய்ய, அதுகேட்ட ஆழ்வானும் *மின் னிலையில் மன் நூயிராக்கக்கள்* என்ற பாசுரத்தைத் திராவள்ளம் பற்றி ஒரு ஸம்வத் ஸரம் இவ்வடிலுக்கு நிலையுண்டோ இல்லையோ வென்று வியாகுலப்பட்டு ஆலோ சித்து இவ்வர்த்த விசேஷத்தைப் பெற்றுல்லது தரித்திருக்க முடியாத தன்மை யாலே ஆசர்யனாது திருமாளிகை வாசலி ஃல் ஒருமாளம் பட்டினிகிடக்கை ஸ்வல்த் ஸர சுச்ருஷையோடொக்குமென்று சாஸ்த்ரமுண்டென்றறிந்து அங்ஙளமே மாஸேப்பவாஸம் கிடந்து அவ்வர்த்த விசேஷத்தைப் பெற்றுர்.

பிறகு முதலியாண்டானும் வந்து தொழுது பிரார்த்திக்க, நான் ஆழ்வா னெருவர்க்கே சொல்ல நியமனம் பெற்றுவந்தேன். நீர் நம்பிபக்கவில் சென்று கேளுமென்று விடைகொடுத்தருள, அவரும் திருக்கோட்டி யூரேந்தசென்று ஆறு மாஸம் காத்திருந்தும் அருள் பெறுயலிருந்து ஒருநாள் கனக்க ப்ரபார்த்திக்கையில் 'முக்குறும்பும் போனால் எம்பெருமானு தாமே ப்ரஸாதிப்பர். போய்க்கேளும்' என்று விடை தந்தனுப்பிவிட ஆண்டானும் கனத்த ஆர்த்தியோடே உடையவர் திருவடிகளிலே வந்து விழ மிகவும் உகப்போடே ஆண்டானுக்கும் அதை யுபதேசித் தருளினார்.

— திருமாலையாண்டானிடத்துத் திருவாய்மொழி கேட்டல் —

சில நாளைக்குப் பின்பு திருக்கோட்டியூர்நம்பி கோயிலுக்கெழுந்தருளித் தம் முடையஸ்ரஹ்மசாரியான திருமாலையாண்டானை எம்பெருமானுரிடத்தேகொண்டு நிறுத்தி இவர் பக்கவிலே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் கேளுமென்று ஸ்வாமிக்கு நியமித்துத் தாம் புறப்பட்டெழுந்தருளினார். அன்று தொடங்கித் திருவாய்மொழி காலகேஷபம் நடந்துவாரா நின்றது. ஆண்டான் ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே கேட்ட அர்த்தங்களை யருளிச்செய்து வருகையில் எம்பெருமானு ஆங்காங்குச் சில அர்த்தவிசேஷங்களையும் யோஜா விசேஷங்களையும் பணித்துவர, இவர் விச்வாமித்ர ஸ்ரஷ்டியாக ஸ்வச்சங்தமாய் ஏதோ சொல்லிவருகின்றாரென்று திரு வள்ளம் புண்பட்ட ஆண்டான் இடையில் காலகேஷபத்தை நிறுத்திவிட. இதை யறிந்த திருக்கோட்டியூர் நம்பி கோயிலேற வந்து ஆண்டானை விசாரிக்கையில் உடையவர் சொன்ன சிலமாறுபொருள்களை யெடுத்துரைத்து மநஸ்தாபஹேதுவை விளக்க, அப்போது நம்பி சொன்னபடி—'இவ்வர்த்தமும் ஆளவந்தாரருளிச்செய்ய நாம் கேட்டிருக்கிறோம்; ஸாங்தீபனி பக்கவிலே கருஷனன் வேதமோதினுப்போலே காணும் உம்மிடத்திலே உடையவர் திருவாய்மொழி கேட்கிறதும்; ஆளவந்தார் திருவள்ளத்திலுள்ள அர்த்தமொழிய இவர்க்கு வேறொன்றும் தோன்றுது காணும், இவர்க்கு நீர் அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபாநம் பண்ணுவதாககிணையாதேயிருக்க ப்ராப்தம்'என்று.

பிறகு நம்பி அவ்வாண்டானையும் பேரிய நம்பியையும் கூட்டிக்கொண்டு உடையவர் மடத்தேற வெழுந்தருள, ஸ்வாமியும் உள்ளம் பூரித்துத் தொழுதுநிற்க, பெரியநம்பியும் திருக்கோட்டியூர் நம்பியும் திருமாலையாண்டானை நோக்கி 'திருவாய்மொழி விட்டவிடம் தொடங்கி நீரே பலகால் அநுவர்த்தித்தாகிலும் ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டும்' என்று நியமித்தருள, அன்று தொடங்கி அப்படியே நடந்துபோந்தது. 'ஆளவந்தார்க்கு நான் ஏகலவ்யன் காணும்' என்று இடையிடையே ஆண்டானை நோக்கி உடைபவர் அருளிச்செய்யும்படியாயிருந்தது. ஆளவந்தார் பக்கவில் கேளாத அர்த்தங்களும் இங்கே கேட்கப்பெற்றேன்று ஆண்டானும் போர உகக்கும்படியாயிற்று.

ஸ்வாமி ம:துகரத்தை நிறுத்திக் கொடாம்பியாச்சானைப் பணிகொள்ளுதல்

"தென்னரங்கர் செல்லும் முற்றும் திருத்தி வைத்தான் வாழியே" என்கிற படியே ரீரங்கநாத திவ்யாஸை ஸாம்ராஜ்ய நிர்வாஹதூரந்தராய் ஸ்வாமி வாழுந்

தருளங்காலத்திலே கோயில் கைங்கர்யபரர்கள் ஸதாசாரமில்லாபவிருக்கக்கண்டு அவர்களைத் திருத்திப் பணிகொள்ளத் திருவுள்ளாம்பற்றி நெருக்கிக்கொண்டு போராங்கிறகையில், அவர்களிலே சிலர் ‘இவர் கோற்கீழே நம்மால் குடிவாழ முடியாது; இவரை மாய்ப்பதே நலம்’ என்று கொண்டு ஸ்வாமி மாதுகரத்திற் கெழுந் தருளமிடத்து விஷங்கலந்த ப்ரஸாதமிடுப்படி ப்ரபல நிர்பந்தத்தாலே செய்விக்க, அப்படியே ஒருநாள் கிடைத்த ப்ரஸாதத்தின் தீமையை யறிந்து அதைத் திருக்காவேரியிலே கரைத்திட்டு அன்றுதொடங்கிச் சிலாள்வரையில் உபவாஸமாகவே யெழுந்தருளியிருக்க, இதைத் திருக்கோட்டிழூர் நம்பி கேட்டருளி அப்போதே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கெழுந்தருளி, ஸ்வாமியினுடைய சிஷ்யவர்க்கங்களிலே கிடாம்பியாச்சாலெருவரே திருமேனிக்கு மிகவும் பரிவரான கிங்கரர் என்றநின்து அவரைத் திருமடைப்பள்ளிக் கைங்கர்யத்திலே நியமித்து, ஸ்வாமிதாழக்கும் மடத்தி லையே ப்ரஸாதஸ்வீகாரம் கொண்டருளப்படி நியமித்து மீண்டெழுந்தருளினார். அன்றுமதலாக ஆச்சானே ஸ்வாமி திருவுள்ளத்திற்குப் பாங்கான பரிசாரகராக இருந்துவந்தார், வேதாந்த வாசிரியர் ‘எதிவரானார் மடைப்பள்ளி வந்த மனமெங்கள் வார்த்தையுள் மன்னியதே’ என்ற பாசரத்தனாலும் ‘இதி யதிராஜ மஹாநஸ பரிமள பரிவாஹவாலிதாம்’ என்ற ச்ளோகத்தினாலும் இவ்வரலாற்றை ஈசிப் பித்தருளினார்.

— யஜ்ஞமூர்த்தியை திருத்தி அருளாளப்பெருமாளைம்பெருமானாக ஆட்கொள்ளுதல் —

யஜ்ஞமூர்த்தி யென்னுமொரு மாயாவாதி ஸம்ந்யாஸி எம் பெருமானுருணாய வைபவங்களைக்கேட்டு அவரோடே தர்க்கித்து வெற்றிபெற வேணுமென்று விரும்பிக் கோயிலிலே ஸ்வாமி மடத்திலே வந்து ஸேவித்து நான் கேட்கிற கேள்விகளுக்கெல்லாம் நீர் விடைகூறவேணும்; தருப்திகரமாக விடைபெற்றேனுகில் உமக்கு சிஷ்யனுக்கடவேண்’ என்று சொல்ல ஸ்வாமியுர் இசைந்தருள, பதினேழுநாள் வரையில் வெற்றி தோல்வியினரியே விணுவிடை செல்லாநிற்க, முடிவில் உத்தரமருளிச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு ஸ்வாமிபக்கவிலே வந்துகின் று விஷயம் தோன்றுமேயிருக்கையில் ‘நானைக்கு ஆகிறது’ என்று சொல்லி ஸபாவிளர்ஜுகமாயிற்று. பிறகு ஸ்வாமியின் திருவுள்ளாம் மிகவும் வியாகுலப்பட்டு, தம் திருவாராதனமான பேரருளாளாத் திருவடிவிளக்கி அழுது செய்யப்பன்னி ‘ஆழ்வார் தொடங்கி ஆளவந்தாரளவாக இத்தனை காலம் ஒரு குறையுமின்றியே விளங்கிவந்த இந்த தரிசினம் இன்று அடியேனால் பங்கமடையக்கடவதோ? இப்படியும் ஒரு லீலை கொண்டாடத் திருவுள்ளாமாயிற்றே?’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தாம் அழுது செய்யாமலே கணவளர்ந்தருள, அன்றிரவு பேரருளாளர் கணவிலே யெழுந்தருளிக்காட்சி தந்து மரயாவாதியின் வாய்டங்கும்படியான சில அர்த்த விசேஷங்களை ஸ்புரிக்கச்செய்து மறைய, ஸ்வாமியும் சிற்றஞ்சிறுகாலை யெழுந்து பரமஸந்தஷ்டராய் நித்யாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு ப்ரஸந்நகப்பீரராய் விசாரசேஷ்டிக்கு எழுந்தருள, அவ்வளவிலேயே யஜ்ஞமூர்த்தி இன்று நமக்குத் தோல்வியே திண்ணமென்று நிச்சயித்து அப்போதே யெழுந்து ஸ்வாமி திருவடிகளிலே ஈாஷ்டாங்க ப்ரனை ம் பண்ணி நின்று ‘அடியேண் அங்கிகரித்தருளவேணும்’ என்று கை

கூப்பிப் பிரார்த்திக்க, மேலே விஷயவிசாரம் நடைபெறவேண்டியிருக்க இது வென்? என்று ஸ்வாமி கேட்க; அதற்கு யஜ்ஞருமர்த்தி, “ஸ்வாமிந்! தேவரீருக்குப் பெரிய பெருமாள் ப்ரத்யக்ஷமானபின்பு தேவரீரென்றும் பெருமாளென்றும் வாசியுண்டோ? இனி அடியேன் தேவரீர் ஸந்திதியில் வாய்திறந்து ஒரு வார்த்தை சொல்ல ப்ராப்தியில்லை; இந்த ஆச்மா இதுவரையில் அநர்த்தப்பட்டது போதுப்; இனியும் அநர்த்தப்படாதபடி நோக்கியருளேனும்” என்று கனக்கப்ரார்த்தித்து ஸ்வாமியின் இசைவும் பெற்று அப்போதே ஏகதண்டத்தை முறித்தெறிந்து ப்ராபச் சித்த பூர்வகமாய் சிகாயஜ்ஞோபலிதங்களையும் பஞ்சஸப்ஸ்காரங்களையும் பெற்று முக்கோல்பிடித்தமுனியாகி சாஸ்தரப்படி ஆசார்ய னுடைய நாமத்தையே ஹிக்க விரும்பிப்பிரார்த்திக்க, ஸ்வாமியும் பேரருளாளனுடையப்ரஸாதமடியாகவே இவர் ஆட்பட்டாரென்கிற உபகார ஸ்மருதி உலகப்ரளித்தமாப்படி அருளாளப் பெருமா ளெம்பெருமானுர் என்று திருநாமம் சாத்தியருளினார் உடனே அவரை யழைத்துக் கொண்டு போய்ப் பெரியபெருமாளை ளெவிக்கப்படண்ணிச்சிறப்புச்சாம் பெறவித்து, அன்று முதலாகவே திருப்பல்லாண்டு தொடங்கி நாலாயிரமும் ஒதுவித்து, மற்றும் தத்வசிகைஷக்ஞரும் செய்தருளினார்.

அக் காலத்திலே, அனந்தாழ்வான் எச்சான் தொண்டனார்நம்பி மருதூர் நம்பி என்னுமிலர்கள் மீபெருமானுர் திருவடிசளிலே ஆச்சரயிக்க வேணுமென்று வர, ஸ்வாமி அவர்களை அருளாளப் பெருபாளெம்பெருமானுர் திருவடிகளிலே ஆச்சரயிப்பித்தருளினார். அப்போது அவர் அஞ்சி நடுங்கி அவ்வடியாரங்களை நோக்கி ‘குருவியின் கழுத்திலே பனங்காயைக் கட்டினாற்போலே ஸ்வாமி செய்தருளி னாகிலும், நீங்கள் ஸ்வாமிதிருவடிகளே சரணமென்றிருங்கள்’ என்று நிய மித்தருளினார்.

—அனந்தாழ்வான் திருமலையில் வழுவிலாவடிமைக்கு நியமனம் பெறுதல்—

எம்பெருமானுர் பகவத்விஷய காலகேஷ்டப் நடத்தி யருளுகையில் ‘ஓழிவில் காலமெல்லா முடனும் மன்னி யென்கிற திருவரய்மொழி நடடாநிற்க, கோஷ்டியில் திருமுன்பேயிருந்த சிஷ்யர்களை நோக்கி ‘ஆழ்வார்’ திருவேங்கடத் தெழில்சொள் சோதி யெந்தை தந்தை தந்தைக்கு ஓழிவில் கால யெல்லா முடனும் மன்னிவழு விலாவடிமை செய்யவேண்டும் நாம்’ என்று பாரித்த குறைதீரத் திருவேங்கட முடையான் பரிஸரத்திலே யிருந்து நித்யகைங்கர்யம் பண்ண விருப்பமுடையார் ஆரேனு மளரோ?’ என்று வினவியருள், ‘குளிரருவி வேங்கடமாகையாலே எல்லாரும் குளிர்க்கு அஞ்சி விடை கூறுதிருக்க. அனந்தாழ்வான் எழுந்து ‘அடியேனுக்கு நிய மித்தருளவேணும்’ என்றார். அதுகேட்டு உகந்த எம்பெருமானுர் ‘நீராருவரே ஆண்பிள்ளை’ என்று போருவும் கொண்டாடித் தழுவியருள் விடைகொடுத்தருளி னார். அது முதலாக அனந்தாண்பிள்ளை என்று அவர்க்கு ப்ரஸித்தியாயிற்று. அன்றே அவர் திருமலைக்கு விடைகொண்டு திருவேங்கடமுடையாளினத் திருவடி தொழுது திருநந்தவனாஞ் செய்து அதற்கு இராமாநுசன் என்று திருநாபஞ் சாத்தி

அனேகவிதமான கூகங்கரியங்களை அற்புதமாக நடத்திக் கொண்டிருக்கையில் அதை நேரில் கண்டு மகிழ்வேணு மென்கிற திருவுள்ளாம் எப்பிப்ருமானாக்குண்டாகி பகவத்விஷய காலகேஷபத்தை விரைவாக நடத்திச் சாத்தியருளினார்.

— உடையவர் நிருமலையாத்திரயும் நிருமலைந்பியிடம் ஸ்ரீராமாயணம் கேட்டறும் —

பெருமாள் கோயில் திருமலை முதலான சில திருப்பதிகளை ஸேவித்துவரப் பெரியபெருமாளிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு சீஷ்யவர்க்கங்களுடனே புறப் பட்ட எம்பெருமானார் வழியிடவே திருப்பதிகளையெல்லாம் தொழுதுகொண்டு திருமலையடிவாரத்தே திருப்பதியிற் சேர்ந்து, திருமலையை மிதித்தேறத் திருவுள்ளாம் பற்றுமல் கீழேயேயிருந்து விடுவதாகத் திருவுள்ளப்பற்றி யிருக்கையில் அனந்தாழ்வான் முதலானேர் இகையறிந்து வந்து ‘இப்படியும் திருவுள்ளாம் பற்றலாமோ? நாங்களும் இனித் திருமலையைவிட்டு இங்கேதான் படுகாடு கிடக்க வேண்டும் போலும்’ என்ன; அதையே திருமலையப்பனுடைய நியமனமாகக் கொண்டு புறப்பட்டுத் திருமலைமேலழுந்தருளிக் கோணே ரியிலே நீராட அப்பளைக் கண்களாரளவும் நின்று ஸேவித்து அனந்தாழ்வானுடைய திருப்பணிகளையும் கடாக்கிவித்து உள்ளாம் பூரித்து *வளர்த்ததனால் பயன்பெற்றேன் வருக வென்று அவரை மிகவுகந்து மூன்றுதாள் அவ்விடத்தில் அழுது செய்யாமலே யெழுந்தருளியிருந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு கீழேயிறங்கி மாதுவரான திருமலை நம்பி திருமாளிகையிலேயே ஒரு ஸம்வத்ஸரமிருந்து இதிற்மாஸச்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்தின் விசேஷாரத்தங்களை அதிகரித்தார்.

— உடையவர் எம்பாரைப் பெற்றுக்கொண்டு காஞ்சிபுரி வருதல் —

உடையவர் ஸ்ரீராமாயண காலகேஷபம் முடித்துப் புறப்படுகையில் மாதுவரான திருமலை நம்பி உவப்பின் மிகுதியினால் இவர்க்கு ஏதாவது கொடுக்கவேணு மென்கிற பாரிப்புத்தோற்ற இருக்கையில் அதனையறிந்த உடையவர் ‘ஸ்வாமிக்கு அடியேன் ஸயர்ப்பிக்க வேண்டியதுபோக, அடியேனுக்கு ஸ்வாமி கொடுப்ப தென்று ஒன்றுண்டோ? அப்படி ஒன்று கொடுக்கத் திருவுள்ளாமாகில் நம் கோவிந்தப் பெருமானைத் தந்தநுள் வேணும்’ என்று விண்ணப்பங்குசெய்ய; நம்பியும் அதற்கிணங்நு உடனே கோவிந்தப் பெருமானை [எம்பாரை] அழைத்து ‘கோவிந்தா! இனி நம்முடையவரை அநுவர்த்தித்திருப்பாயாக’ என்று சொல்லி உதகதாரா பூர்வமாகக் கொடுத்தருளினார். வெகு ஆனந்தத்துடன் உடையவர் அவரைக் கூட்டிக் கொண்டு திருக்கடிகை முதலான தில்ய தேசங்களை ஸேவித்துக்கொண்டு கச்சிப் பேரருளாளன் திருவடிவாரத்தில் வந்து சேர்ந்தார்.

— எம்பார் திரும்பவும் திருப்பதிக்குச் சென்று மீண்டல் —

கோவிந்தப் பெருமாஞ்சன் கச்சியில் வாழ்ந்திருக்கையில், ஸ்வாசார்யரான நம்பியைப் பிரிந்த கிளைசத்தினால் உடம்பு வெளுத்து மும் உருவியிருந்தார்

கோவிந்தர்! அதுகண்டவடையவர் அரூடைய சீருத்தை யறிந்து கோவிந்தரே! திருப்பதிக்குச் சென்று நம்பியூலேவித்து வாரும். என்று இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் களைக் கூட்டி, யனுப்பிவிட்டுத் தாம் திருக்கச்சி நம்பியுடன் பேரருளாளைன், லேவித்துக் கொண்டிருந்தார். திருப்பதிக்குச் சென்ற மீடார் அங்குத் திருப்பலை நம்பி திருமாளிகை ளாஸலிலே தெண்டன் ஃபார்ட் பித்துநிற்க, அங்குள்ளார் அவரைக் கண்டு உள்ளேசென்று நம்பிக்கு அறிவிச்க, அரூம் திருவுள்ளங்களங்கிப் 'பித்தணைப் போகச் சொல்லுங்கோள்' என்ன; 'இத்தனை தூரம் சிரமப்பட்டு வந்தவரையழைத்து லேவையும் ஸ்ரீபாத தீர்த்தமும் தளிகை ப்ரஸாதமும் தந்தருள வேண்டாவோ?' என்று தேவிகள் சொல்லவும் 'விற்ற பகவுக்குப் புலவிடுவாருண்டோ?' என்று சொல்லி ஸிமுகராயேயிருந்து விட்டார் நம்பிகள். இப்படியாகவே கோவிந்தப் பெருமாள் அங்கு நசையற்றுத் திருவாசலிலே தெண்டனிட்டு அந்த ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களிருவரோடு கூடவே பெருமாள் கோயிலில் உடையவரிடம் வந்துசேர நாளை டைவில் எல்லாருமாய்க் கென்னரங்கம் சென்று சேர்ந்தனர். கோவிந்தப் பெருமாள் வைராக்யம் முற்றி ஸம்ந்யாஸாச்ரமத்தை ஸ்வீகரித்து ஆசார்யருடைய நாமைக்தேசமாக எப்பார் என்கிற திருநாமத்தைப் பெற்று உபய வேதாந்த க்ரந்த பரிச்ரமத்திலே தலை சிறந்து வாழாறின்னார்.

—ஸ்ரீபாஷ்யமருளிச்செய்ய முயலு தல்—

எம்பெருமானுர் ப்ரஹ்மஸுத்ரத்திர்சு ஸ்ரீபாஷ்யம் செய்தருளி ஆளவந்தார் திருவுள்ளாக் குறையை நீக்கக்கருதி அதற்காக பகவத் போதாயந பஹர் ஷியின் வந்துதி க்ரந்தத்தைக் கடாக்கிக்கத் திருவுள்ளமாய் அந்த ஸ்ரீகோசம் காச்மீர மண்டலத்தில் சாரதாபீடத்திலுள்ளதென்றுணர்ந்து ஆழ்வான் முதலானுரையும் கூட்டிக்கொண்டு யாத்திரை யடைவிலே அங்கேற . எழுந்தருளித் தம் முடைய வைபவங்களைக் காட்டி வசிசரிக்கப்பட்ட ஸரஸ்வதி பாண்டாரத் தலைவரிடத்தில் நின்றும் அந்த போதாயந வநுத்திக்கரந்தத்தை வாங்கி அங்கேயேயிருந்து சடாக்கித் துக்கொண்டிருந்தார். பஹர மேதாவியான் ஆழ்வானும் தாம் ஒரு பக்கத்தில் வீற்றிருந்து இரண்டாவது அத்யாயம் முதலாக மேலுள்ள பகுதியை யெல்லாம் கடாக்கித்து நெஞ்சில் தேக்கிக் கொண்டார். உடையவர் முதலத்யாயம் கடப கூத்துத் தலைக்கட்டினவடனே அங்குள்ள புறமத்து வித்வாங்களின் தூர்ப்போ தனையினுலே மனம் மாறின ஸரஸ்வதி பாண்டாரத் தலைவர் அந்த ஸ்ரீகோசத்தை நிர்ப்பந்தித்து வாங்கி உள்ளே வைத்திட. குறையும் காணப்பெற்றிலோமே! என்று உடையவர் சிந்தித்திருக்க, அதுகண்ட ஆழ்வான் மேற்பகுதிகளைத் தாம் பார்த்துத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியை ஸ்ரீஞாபித்து ஸ்வோமியைத் தேர்ந்தார். பிறகு பயணக்தியிலே தென்னரங்கத்திருப்பதி சேர்ந்து ஆழ்வானை உசாத்தணையாகக் கொண்டு ஸ்ரீபாஷ்யமட்டாளித் தலைக்கட்டினார். இதற்கு ஸங்கரஹபாக வேதாந்த தீபம், வேதாந்த ஸாரம் என்னுமிரண்டு க்ரந்தங்களையுமருளிச்செய்தார்.

The Avatar Samvatsara of Sri Ramanuja

Sri Ramanuja's incarnation took place in the year 1017 A. D. corresponding to Pingala, the 41st year of the Sixty-year cycle Prabhava, Vibhava, etc. Next year, i.e., 1977, coincides with the year Pingala, again. It means that sixteen cycles of our Calendar (i. e. 960 years) will be completed then. Forty years hence, i. e., during 2017, the thousandth year will be completed and it will, no doubt, be celebrated on a grand scale. But that does not coincide with the actual birth-year, Pingala, which will occur again after twenty more years. Moreover, most of us, belonging to this generation, will not be living 40 years more to celebrate the thousandth year festival. Therefore it is necessary for us to celebrate the present birth year, Pingala. Thus it is our duty, as disciples of Sri Ramanuja, to celebrate this year on a very grand scale by making great efforts to propagate Sri Ramanuja Darsanam in every nook and corner of our mother-land, by

1. celebrating the great Acharya's monthly and annual birthday throughout the land;

2. organising lectures by scholars about the philosophy and works of the great Teacher;

3. bringing out nice and cheap editions of the Teacher's works in the original and in translation, summary, etc., in various regional languages;

4. holding regular classes to students who desire to study the works of the Teacher; and so on.

We propose to bring out many such books, personally, as our service to the great Teacher.

All Asthikas—individuals and institutions—who have faith in the greatness of Sri Ramanuja and his teachings are hereby requested to kindly contribute liberally towards this service and gain the blessings of the Teacher.

We appeal, specially, to the various charities, who are serving our sampradaya, to take up this service and make large grants.